

Església de Tarragona

Butlletí Oficial
de l'Arquebisbat

Núm. 4
Abril 2012

**Després de 25 anys,
seguim sentint la mateixa
passió per la neteja.**

A tothom,
clients, treballadors i col·laboradors,
gràcies per compartir
la mateixa passió.

- Neteja
- Serveis auxiliars
- Desinfecció
- Jardineria
- Manteniment

Passió per la neteja
www.lunet.es

ESGLÉSIA DE TARRAGONA

BUTLLETÍ OFICIAL DE L'ARQUEBISBAT

4

Tarragona, abril de 2012
3a època. Núm. 464

Secció oficial

Sr. Arquebisbe

Decret d'aprovació dels Estatuts del Consell Pastoral de la Parròquia de Santa Maria Assumpta de Maspujols.....	179
Carta de felicitació de la Pasqua de Resurrecció als missioners i missioneres de l'arxidiòcesi	179
Homilia en la festa de la Mare de Déu dels Dolors de Bellpuig d'Urgell.....	181
Salutació per a l'opuscle commemoratiu del 125è aniversari de l'Adoració Nocturna.....	183
Paraules en l'Assemblea general de la FERE-CECA.....	185
Discurs en les VI Jornades de Mestres i Professors de Religió Catòlica.....	188
<i>Als Quatre Vents</i>	
388. Què puc fer davant la crisi.....	190
389. Els malalts, el primer	192
390. Sant Josep, tan important i discret.....	193
391. On hi ha Pere, allí hi ha l'Església.....	194
Activitats del mes de març	195

Consell Episcopal

Acord pel qual s'aprova la documentació necessària per a obtenir autorització per a la realització i reproducció de material gràfic (fotografies i filmacions de béns propietat de parròquies i organismes diocesans).....	200
--	-----

Documentació

Sol·licitud d'autorització per a l'obtenció de material gràfic.....	207
---	-----

Condicions per a la realització i reproducció de material gràfic	208
Condicions per a la realització i reproducció de material gràfic per part d'administracions públiques i entitats sense ànim de lucre	210

Secretaria General i Cancelleria

Nomenaments del mes de març de 2012.....	201
Convocatòria a la missa crismal i jornada presbiteral del Dilluns Sant.....	202
Convocatòria a la reunió n. 23 del Consell Pastoral Diocesà.....	203
Temes tractats en les reunions n. 236 i 237 del Consell Episcopal.....	204
Temes tractats en la reunió n. 238 del Consell Episcopal.....	205
Temes tractats en la reunió n. 239 del Consell Episcopal.....	205

Seminari Menor

Carta de cara al proper curs.....	206
-----------------------------------	-----

Secció documental

Sant Pare

Missatge per a la XXVII Jornada Mundial de la Joventut 2012..	212
---	-----

Secció de notes i comunicacions

Convivències vocacionals de Setmana Santa	219
II Jornada Diocesana de Pastoral de la Salut.....	219

(44 p.)

Redacció i Administració: Pla de Palau, 2. Telèfon: 977 23 34 12. 43003 Tarragona

Portada: Claustre de Sant Pau del Seminari Pontifici de Tarragona i detall de la capella romànica de Sant Pau

Fotografia: Santi Grimau

Dip. Legal: T. 2 - 1958

Indústries Gràfiques Gabriel Gibert. C/ Cartagena, 12. Tel. 977 22 45 58. 43004 Tarragona

Composició i muntatge del text: Secretaria General i Cancelleria

Publicitat: Arquebisbat de Tarragona - Secretaria General - Tel. 977 23 34 12 ext. 212 (Montserrat)

Sr. Arquebisbe

DECRET

de 27 de març de 2012, pel qual s'aproven els Estatuts del Consell Pastoral de la Parròquia de Santa Maria Assumpta de Maspujols

Vist l'escrit del Sr. Rector de la Parròquia de Santa Maria Assumpta de Maspujols, de 12 de març de 2012, en què demana l'aprovació del projecte d'Estatuts del Consell Pastoral de la susdita Parròquia,

Atès que els esmentats Estatuts respecten el model orientatiu aprovat pel Consell Episcopal amb data de 20 de desembre de 2005,

Ateses les indicacions de l'informe fiscal, de 20 de març de 2012, que han estat incorporades als Estatuts,

PEL PRESENT DECRET aprovo els Estatuts del Consell Pastoral de la Parròquia de Santa Maria Assumpta de Maspujols.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Arquebisbe de Tarragona.

Davant meu,

Rosalia Gras Minguella

Secretària general i cancellera

CARTA

de felicitació de la Pasqua als missioners i missioneres de l'arxidiòcesi de Tarragona

«Realment el Senyor ha ressuscitat, al·leluia.

A ell la glòria i el poder pels segles del segles. Amén»

Als sacerdots, religiosos i religioses, laics i laiques de l'arxidiòcesi de Tarragona que sou a les missions

Molt estimats tots en Crist ressuscitat,

Un any més m'adreço a vosaltres per felicitar-vos la Pasqua, la festa de les festes. Sí, Jesús ha ressuscitat; amb la seva passió i mort ens ha salvat i amb la seva resurrecció ens ha obert les portes del cel. Els cristians estem

contents i ens felicitem mútuament, i volem fer conèixer aquest fet meravellós a tothom. Per això cantem l'al·leluia i voldríem escampar la nostra joia per tot el món, perquè vivim en un ambient que sembla que ha perdut l'esperança. Enmig de les nostres limitacions i mancances, els cristians tenim pels nostres pobles un gran missatge d'esperança: «Crist ha ressuscitat; la vida ha pogut més que la mort.»

Us dono algunes notícies de l'arxidiòcesi. Si Déu vol, el proper diumenge de Rams celebraré ja l'eucaristia a l'altar major de la Catedral. Després de molts mesos de treball, sembla que podrem fer servir la Catedral durant la propera Setmana Santa. La Catedral m'agrada dir que és la casa pairal de tots els fidels de l'arxidiòcesi, i per tant també de vosaltres, els missioners. Amb la neteja que s'hi està fent està quedant preciosa, lluminosa, i lluirà d'una manera nova, les celebracions seran més reeixides i les persones que visitin aquesta obra d'art, estic segur que sortiran amb un impacte més gran en el seu esperit.

Com segurament sabeu, hem reprès el Seminari Menor: us demano pregaríes perquè a partir del proper curs, que comença al setembre, tinguem els primers alumnes: nois que senten la crida al sacerdoci però que són joves i encara estan en edat d'anar madurant la vocació. El Seminari Menor és el lloc de discerniment de la vocació al sacerdoci i de creixement espiritual. Dono les gràcies a l'equip que l'està portant endavant, ja que ha aconseguit fer d'aquest espai, ben remodelat, un lloc acollidor, càlid. Ara tenim allí moltes reunions i trobades diverses. No deixeu de visitar el Seminari quan passeu per Tarragona, que està quedant molt bé.

Estem preparant amb molta il·lusió l'Any de la fe, proclamat pel sant pare Benet XVI a partir de l'11 d'octubre vinent. Espero que us pugui enviar abans que comenci un escrit i material divers perquè estiguen al corrent del que aquí anirem fent, per si us pot ser útil en la vostra tasca missionera.

No cal que us digui, com ho faig sempre, que confio en la vostra pregaria per les meves intencions, que són les vostres: que el Senyor remogui el cor de la nostra gent perquè visqui cada dia més a prop de Déu, i que nosaltres sapiguem en aquests moments de crisi, estar al costat dels qui ens necessiten. Us puc dir que Càritas està fent una feina magnífica.

Rebeu, amb tot el meu afecte, la meva benedicció. Molt bona Pasqua de Resurrecció 2012!

† Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Tarragona, Pasqua de 2012

HOMILIA

en la festa de la Mare de Déu del Dolors. Bellpuig d'Urgell, 30 de març de 2012

Benvolgut Mn. Alfons Busto, rector de la Parròquia, i preveres concelebrants. Diaca. Il·lm. Sr. Alcalde i autoritats. Benvolguts tots, germans i germanes en Crist mort i ressuscitat.

Us agraeixo que em doneu l'oportunitat de celebrar amb vosaltres la festa dels Dolors de la Mare de Déu presidint aquesta concelebració eucarística. Fa ara sis anys vaig venir un diumenge de febrer en ocasió de l'homenatge a l'arquebisbe Mons. Josep Pont i Gol, fill il·lustre de la vostra vila i predecessor meu a la seu metropolitana i primada de Tarragona. Junt amb la devoció al Sant Crist, durant tota la seva vida el Dr. Pont i Gol va manifestar un afecte especial per la Mare de Déu dels Dolors, assistint a la seva festa sempre que podia. A aquesta festa s'hi sentia lligat ja des de petit, en què el seu pare feia de capità manaia dels armats i ell, durant uns anys, va fer d'angelet que els precedia. La devoció a la Mare de Déu dels Dolors la va conservar i la va comunicar tota la vida.

Moltes vegades havia sentit parlar de la gran devoció que teniu per aquesta festa, que prepareu amb un septenari dedicat cada dia a un dels dolors de la Mare de Déu. He llegit, i us ho dic sincerament, amb molta emoció el text d'aquest septenari, amb la corona dels set dolors de santa Maria, així com les paraules que el vostre rector us ha escrit i titulat «Tot enfilant l'escalinata de les denes del rosari». Molt d'amor hi ha en aquestes pregàries: en la inicial demaneu a la Mare de Déu que us escolti i l'anomenau advocada de la vostra vila, i que des del replà de l'església giri envers vosaltres els seus ulls misericordiosos. Podeu estar ben segurs que Maria no deixa mai de vetllar per uns fills que tant l'estimen.

«Jesús va aprendre en els seus sofriments què és obeir [...] i es convertí en font de salvació eterna.» La primera lectura, de l'epístola als hebreus, ens centra en Crist i en la seva passió: un Crist que ha experimentat què és el dolor, la crisi i la mort «s'adreçà a Déu, que el podia salvar de la mort, pregant-lo i suplicant-lo amb grans clams i amb llàgrimes». Nosaltres no som els primers a patir. El prototip del dolor és Crist, que «va aprendre, patint i obeint» i «s'ha convertit en font de salvació per a tots». I, al seu costat, hi trobem Maria, la seva Mare.

«Ella gemegava i sospirava com Mare piadosa en veure les penes del seu Fill diví.» L'escena per a la festa d'avui és l'estampa impressionant d'una dona al peu de la creu on està sent ajusticiat el seu Fill innocent. Gairebé tots els deixebles han fugit. Són covards. Però la mare és allí, sense discursos, sense gestos punyents, amb un dolor immens, però ferma, forta.

«Oh Déu, vós volguéreu que els dolors del vostre Fill, crucificat, fossin compartits per la seva Mare al peu de la creu», hem dit en l'oració del dia, centrant així la intenció d'aquesta festa. Germans i germanes, estem celebrant alguna cosa més que una anècdota, una mica més que el sentiment d'una dona amb el seu fill moribund. És el misteri de Maria en els plans de Déu: Maria al costat de Jesús en la seva hora pasqual, compartint la seva mort i, després, la seva glòria. La creu de Crist es fa també creu dels seus seguidors, de la seva comunitat, representada en primer lloc per la seva Mare. «La unió de la Mare amb el Fill assoleix la culminació al Calvari, on Crist es va oferir a ell mateix i on Maria va ser al costat de la creu, patint profundament amb el seu Unigènit i associant-se amb ànim maternal al seu sacrifici, adherint-se amorosament a la immolació de la víctima per ella engendrada i oferint-se ella mateixa al Pare etern», com diu Pau VI en la seva encíclica sobre el culte a Maria.

A l'evangeli, tota la vida de Maria se'ns presenta com una experiència continuada de dolor, al costat de moments d'alegria i goig intensos, com el *Magnificat*. És poètic escoltar l'anunci joiós de l'àngel, que proclama que ella serà la mare del Messies. Sembla també fàcil la resposta: «Que es compleixin en mi les teves paraules.» Però després, a la pràctica, la fidelitat a la missió comporta opcions i renúncies i experiència de sofriment.

Heu contemplat durant el septenari la corona dels set dolors de santa Maria. Maria de Natzaret apareix com «dona experta en dolor» i com un model en el camí del seguiment de Crist. I vosaltres, fidels d'aquesta vila, us compadiu d'ella. Li dieu en el primer dolor: «Ens compadim de vós, Mare, pel dolor que patíreu en presentar Jesús al temple i sentir la profecia del vell Simeó quan us digué que la passió del vostre Fill seria una espasa de dolor que travessaria el vostre cor.» I així continueu amb el dolor que va patir durant la fugida a Egipte; en perdre Jesús a Jerusalem; en veure'l carregat amb la creu, camí del Calvari, enmig d'escarnis i injúries, i caient més d'una vegada. O en veure Jesús agonitzar i morint a la creu, i en rebre als braços les seves despulles. I en l'últim dolor dieu: «Ens compadim de vós, Mare, pel dolor que sentíreu en quedar sola després d'enterrar el vostre Fill.» Per això és tan bonic veure com vosaltres voleu acompanyar Maria, ser al seu costat, dir-li que voleu ser bons fills de tan bona mare.

I en cadascun d'aquests dolors li feu una petició: comenceu demanant per tots els vilatans de Bellpuig, afegint que la celebració d'aquest septenari us ajudi a prendre consciència de la situació difícil que passen alguns veïns i us mogui a obrar en conseqüència. Demaneu després per les entitats que treballen en favor del poble i pel poble; pels adolescents i joves de la vila, que no es deixin ensarronar per la promesa de felicitats enganyoses i vida fàcil; que trobin savis de bon seny i companys

de camí que els facin costat per assolir la pròpia realització personal. Demaneu també pels vostres representants al Consistori Municipal; pels qui no han pogut venir a aquesta celebració; pels difunts de la vila i especialment per alguns mossens, per la germana Anna, l'arquebisbe Pont i Gol i el bisbe Antoni Deig. I finalment, pregueu a Maria per tots els qui celebren aquest septenari amb fe i devoció, perquè arribem a la Pasqua amb la mateixa confiança que Maria, Mare de l'Església.

La imatge clàssica d'aquesta festa és Maria amb el Fill mort a la falda. El de Maria és un camí ple de dificultats. No ho entén tot. Hi ha en la seva vida moments de dubte i de foscor. És un aspecte que el beat Joan Pau II va ressaltar en la seva encíclica sobre la Mare de Déu, parlant insistentment de la «peregrinació de la fe» de Maria. Arriba a dir que «no és difícil notar en Maria una particular fatiga del cor, unida a una mena de nit de la fe, emprant una expressió de sant Joan de la Creu» (RM 17). Ja abans, el concili Vaticà II havia afirmat que Maria «va avançar en la peregrinació de la fe» (LG 58) També nosaltres ens volem unir, de la mateixa manera, en un via crucis més o menys dramàtic, a la creu de Crist i compartim el seu destí de lliurament.

Per això demanem en la missa d'avui a Déu: «Concediu a la vostra Església que, associada amb Maria a la passió, mereixi de ser participant de la resurrecció», i també: «En recordar els dolors de la Verge Maria, continuem en nosaltres, en bé de l'Església, allò que falta als sofriments de Crist», pregarem en acabar aquesta eucaristia.

Aquesta festa que celebrem amb tanta solemnitat i devoció us ha d'ajudar a viure amb gran intensitat tota la Setmana Santa. Per rebre força en l'exemple únic de Jesús i, també, en l'admirable enteresa de la seva Mare que, precisament al peu de la creu, va ser constituïda mare de tots nosaltres: «Aquí tens la teva mare.» Com escriu el vostre Rector: «Així és la nostra Mare de Déu dels Dolors. Per això, tota la comunitat creient li diem plens de devoció i esperança: "Reina i mare dolorosa escolteu nostres clamors".»

SALUTACIÓ

per a l'opuscle commemoratiu del 125è aniversari de l'Adoració Nocturna

GRÀCIES PELS 125 ANYS D'ADORACIÓ EUCARÍSTICA

«L'Església i el món tenen una gran necessitat del culte eucarístic. Jesús ens espera en aquest sagrament de l'amor. No escatimem temps per anar-lo a trobar en l'adoració, en la contemplació plena de fe i oberta a reparar les greus faltes i els delictes del món. Que la nostra adoració no cessi mai» (Joan Pau II, *Carta Dominicae Cenae*, 3).

Vull recordar aquestes paraules de Joan Pau II a tots aquells que manteniui encesa la torxa de l'adoració eucarística que es va encendre fa 125 anys. Voldria tenir present a tots els qui han format part i formeu part de l'Adoració Nocturna, una associació que reporta a l'Església i a la societat innombrables gràcies del cel.

El sant pare Benet XVI ha convocat un Any de la Fe que comença el proper 11 d'octubre, amb motiu del 50è aniversari de l'inici del concili Vaticà II i dels 20 anys de la presentació del Catecisme de l'Església catòlica. Aquest Catecisme conté unes precioses reflexions sobre la presència real de Jesús en l'eucaristia i la seva adoració. Recomano llegir i meditar tot l'article que el Catecisme dedica al sagrament de l'Eucaristia (n. 1322-1419), i de manera especial els números dedicats a la presència real de Jesús i la seva adoració (n. 1373-1381).

De manera solemne se'ns diu que el Crist Jesús, el qui va morir, més ben dit, el qui va ser ressuscitat, el qui és a la dreta de Déu, el mateix que intercedeix per nosaltres (cf. Rm 8,34), és present de moltes maneres en la seva Església (cf. *Lumen gentium*, 48): en la seva Paraula, en la pregària de l'Església —«on n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom» (Mt 18,20)—, en els pobres, els malalts, els presos (cf Mt 25,31-46), en els sagraments dels quals és l'autor, en el sacrifici de la missa i en la persona del ministre. Però *sobretot* és present *sota les espècies eucarístiques*, com ho assenyalava el concili Vaticà II en la Constitució sobre la litúrgia (n. 7). El mode de presència del Crist sota les espècies eucarístiques és únic. Eleva l'eucaristia per damunt de tots els sagraments i en fa com la perfecció de la vida espiritual i el terme al qual tendeixen tots els sagraments. És, en veritat, el centre i l'arrel de tota la vida cristiana.

La santa reserva (sagrari) estava destinada inicialment a guardar amb dignitat l'Eucaristia perquè pogués ser portada als malalts i als absents fora de la missa. Per l'aprofundiment de la fe en la presència real del Crist en la seva Eucaristia, l'Església va adquirir consciència del sentit de l'adoració silenciosa del Senyor present sota les espècies eucarístiques i va propiciar l'adoració fora de les celebracions litúrgiques, experimentant que d'aquesta adoració en venia una pluja de benediccions del cel.

És molt convenient que el Crist hagi volgut continuar present en la seva Església d'aquesta manera única. Ja que el Crist era a punt d'abandonar els seus sota la seva forma visible, va voler donar-nos la seva presència sacramental perquè s'anava a oferir a la creu per salvar-nos, i va voler que tinguéssim el memorial de l'amor amb què ens va estimar «fins a la fi» (Jn 13,1), fins al do de la seva vida. En efecte, en la seva presència eucarística, continua misteriosament enmig nostre com aquell que ens ha estimat i s'ha lliurat per nosaltres (cf. Ga 2,20), i ho fa sota els signes que expressen i comuniquen aquest amor.

La presència del veritable cos de Crist i de la veritable sang de Crist en aquest sagrament «no es capta pels sentits», diu sant Tomàs, «sinó *únicament per la fe*, la qual se sosté en l'autoritat de Déu» (*s.th.* 3,75,1).

Renovem el nostre desig d'adorar amb fe i amor el Santíssim Sagrament, amb la mateixa fe i amor amb què el va adorar la santíssima verge Maria.

Amb tot el meu afecte, l'enhorabona pels 125 anys i la meva benedicció.

† Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Tarragona, 7 de març de 2012

PARAULES

en l'Assemblea General de la FERE-CECA. Madrid, 15 de març de 2012

Excelentíssima Señora Doña Montserrat Gomendio, Secretaria de Estado de Educación, Formación Profesional y Universidades. Estimados amigos.

En nombre del Presidente de la Comisión Episcopal de Enseñanza y Catequesis, Mons. Casimiro López, y en el mío propio como miembro de esa Comisión Episcopal, saludo con todo afecto a los miembros de las Asambleas de Escuelas Católicas (FERE-CECA y Educación y Gestión). Saludo de manera particular a la Presidenta, Dña. Inmaculada Tuset, al Vicepresidente, D. Manuel Tamargo, y al Coordinador de las Asambleas D. Carlos Ruiz.

Ya el año pasado tuve la dicha de ser invitado a dirigirme a esta Asamblea General. Como entonces, de nuevo hoy les doy las gracias de todo corazón por la invitación, y deseo que la labor que desempeñan sea de mucho provecho. Les puedo asegurar que les agradezco muy sinceramente todo su trabajo.

En la declaración final conjunta que esta asamblea emitió el año pasado, se asumieron compromisos realmente importantes, como son «ofrecer un proyecto educativo que materialice los valores del Evangelio en la sociedad de hoy», o también el compromiso de «intensificar la labor con todos los educadores de sus centros, de manera que su formación cristiana tenga los suficientes fundamentos para que puedan dar razón de su fe tanto a los alumnos como a sus familias».

Quisiera, al respecto, glosar unas palabras de Benedicto XVI en su reciente carta apostólica *Porta Fidei*, con la que ha convocado un nuevo Año de la fe. Como bien saben, este evento quiere celebrar los 50 años del inicio del concilio Vaticano II y «los veinte años de la publicación del Catecismo de

la Iglesia católica, promulgado por el beato Juan Pablo II, con la intención de ilustrar a todos los fieles sobre la fuerza y belleza de la fe».¹

Dice Benedicto XVI que «el Catecismo de la Iglesia católica podrá ser en este Año un verdadero instrumento de apoyo a la fe, especialmente para quienes se preocupan por la formación de los cristianos, tan importante en nuestro contexto cultural [...]. En efecto, la fe está sometida más que en el pasado a una serie de interrogantes que provienen de un cambio de mentalidad que, sobre todo hoy, reduce el ámbito de las certezas racionales al de los logros científicos y tecnológicos. Pero la Iglesia nunca ha tenido miedo de mostrar cómo entre la fe y la verdadera ciencia no puede haber conflicto alguno, porque ambas, aunque por caminos distintos, tienden a la verdad».²

Son palabras animadoras, las del Papa, en el actual contexto de crisis —crisis que no se limita a lo económico, sino a lo cultural y a lo ético. El hombre necesita certezas racionales para vivir, y en las que enraizarse. En ese sentido, sus palabras nos señalan que conviene no perder de vista las luces —las verdades— y los valores en los que creemos, que han de estar presentes como fundamento de la labor docente que desarrollan los educadores de la escuela cristiana.

«Como sabéis» —son palabras de Benedicto XVI en su última visita a Inglaterra dirigidas a profesores de la escuela católica—, «la tarea de un maestro no es sencillamente comunicar información o proporcionar capacitación en unas habilidades orientadas al beneficio económico de la sociedad; la educación no es y nunca debe considerarse como algo meramente utilitario. Se trata de la formación de la persona humana, preparándola para vivir en plenitud. En una palabra, se trata de impartir sabiduría. Y la verdadera sabiduría es inseparable del conocimiento del Creador, porque «en sus manos estamos nosotros y nuestras palabras y toda la prudencia y destreza de nuestras obras» (Sab 7,16).³

A eso se refiere Benedicto XVI al urgirnos a recuperar en la educación las raíces desde las que crecer con seguridad. En efecto, muchas personas, quizás sin ser plenamente conscientes, se han nutrido de esa educación, y se benefician de esos valores que les fueron enseñados. Yo mismo estudié largos años en la escuela católica: desde muy pequeño, hasta terminar el bachillerato, asistí a las escuelas de las Dominicas de la Anunciata y los Hermanos Maristas. Y doy muchas gracias a Dios por ello: os puedo decir

¹ Benedicto XVI, Carta apostólica *Porta fidei*, n. 4.

² Benedicto XVI, Carta apostólica *Porta fidei*, n. 12.

³ Benedicto XVI, palabras en el Colegio Universitario Santa María de Twickenham (London Borough of Richmond) durante el viaje apostólico al Reino Unido. Viernes, 17 de septiembre de 2010.

que cada día rezo por aquellas personas que me educaron: siempre me ha parecido un deber —gustoso deber— de justicia para con ellos.

Se trata de enseñar a nuestros niños y jóvenes que los frutos —y permítanme que use una sencilla metáfora— vienen de los árboles, y que los árboles tienen raíces que les sostienen y de los que se nutren, aunque no se vean. Es decir, es preciso enseñar a las nuevas generaciones de jóvenes, y de ciudadanos, que los valores de cuya bondad disfrutamos, tienen su fundamento y toman su fuerza en unas raíces bien determinadas, en una visión cristiana del mundo, frecuentemente hoy desconocida para muchos, u olvidada o, lo que es peor, a veces injustamente marginada.

Al hablar de raíces me refiero, en primer lugar, a la visión cristiana del mundo, que añade luz y racionalidad a la comprensión del cosmos y del hombre. Así lo explicaba Benedicto XVI a los profesores universitarios en la reciente JMJ que tuvo lugar aquí, en Madrid: «La fe cristiana nos habla de Cristo como el Logos por quien todo fue hecho (cf. Jn 1,3), y del ser humano creado a imagen y semejanza de Dios. Esta buena noticia descubre una racionalidad en todo lo creado y contempla al hombre como una criatura que participa y puede llegar a reconocer esa racionalidad».⁴ El hecho de que Dios —que es un ser personal, con inteligencia y voluntad: la misma Sabiduría y el mismo Amor subsistentes— sea el creador del mundo da razón de la racionalidad y orden que descubrimos en el mundo, y que la ciencia busca conocer cada vez con mayor certeza y detalle. La misma ciencia humana es uno de los más visibles frutos de esa racionalidad de fondo del cosmos y del hombre; de su orden interno y de su sentido. Sólo de un mundo inteligible y racional puede surgir la ciencia, cuya aplicación práctica es la técnica, a cuyo auge asistimos en nuestros días y abre al hombre nuevos espacios de libertad que necesita orientar adecuadamente.

En segundo lugar, cuando hablo de raíces me refiero también a otra aportación capital de la visión cristiana a nuestra sociedad, como es su concepto de persona y la enorme carga de dignidad que nuestra fe aporta al individuo humano. La fe cristiana muestra hasta qué punto cada persona —por el mero hecho de ser hombre— es querida directamente y con amor personal por Dios mismo. Toda persona humana, por tanto, posee una inefable dignidad, un inalienable derecho a ser respetada y amada. Sólo en esa potente raíz, que resulta invisible para la sola ciencia estrictamente experimental, pueden sostenerse sólidamente frutos como la consideración de que toda persona es sujeto de derechos desde el inicio de su vida hasta su final natural, y no sólo esta consideración, sino también la energía y la fuerza que haga efectivo un mundo de individuos verdaderamente solidarios. Esta

⁴ Benedicto XVI, palabras a los profesores universitarios en El Escorial, 19 de agosto de 2011.

visión del hombre y de su dignidad sostiene a su vez otros valores —otros frutos capitales tan propios de la convivencia y la democracia— como son la tolerancia y el respeto de las opiniones y de las minorías.

Decía al principio de mi intervención que desde esta asamblea se asumieron compromisos importantes. Quisiera haber aclarado un poco por qué creo que lo son también para nuestra sociedad, especialmente en estos momentos de dura crisis económica y siempre. Todos hemos de ser conscientes de que la escuela católica está llamada a aportar luz y energías para llevar estos compromisos y estos frutos a buen puerto.

Quiero unirme, así pues, al llamamiento que nos hace ahora Benedicto XVI a «redescubrir y estudiar los contenidos fundamentales de la fe, sintetizados sistemática y orgánicamente en el Catecismo de la Iglesia católica», donde «se pone de manifiesto la riqueza de la enseñanza que la Iglesia ha recibido [...] para dar certeza a los creyentes en su vida de fe»,⁵ una fe que no consiste solamente en algo individual y espiritual, sino que debe ayudar a construir cada día una mejor sociedad temporal.

Hace pocos días me decía una superiora de una Congregación dedicada a la enseñanza que en un reciente Capítulo General habían visto muy claro que una gran plataforma para la nueva evangelización eran sus colegios. Yo estoy plenamente convencido de esto. Vuestros centros educativos son una plataforma indispensable para ayudar a las nuevas generaciones a descubrir con toda su fuerza y profundidad la belleza de la fe y de la vida cristiana. No dejéis que se pierda ninguno de estos Centros y cuidadlos como la niña de vuestros ojos.

De nuevo muchas gracias por vuestro servicio a la sociedad y a la Iglesia. Os puedo asegurar que los obispos estamos a vuestro servicio, con el deseo de colaborar en todo lo que sea necesario en la tarea de evangelización que lleváis a cabo. Muchas gracias.

† Jaume Pujol Balcells

Arzobispo metropolitano de Tarragona y primado

DISCURS INICIAL

en les Sisenes Jornades de Mestres i Professors de Religió Catòlica. Lleida, 24 de març de 2012

Excm. i Rvdm. Mons. Joan Piris, bisbe de Lleida,
Il·lm. Sr. Àngel Ros, alcalde de Lleida,
Il·lm. Sr. Lluís Font, secretari general del Departament d'Ensenyament,

⁵ Benedicto XVI, Carta apostólica *Porta fidei*, n. 11.

Rvd. P. Enric Puig, secretari general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya,
Sres. i Srs. Delegats d'ensenyament dels bisbats de Catalunya,
Estimats mestres, professors i professores de religió,
Responsables de les diferents editorials que ens acompanyeu,

Novament ens apleguem els mestres i professors de religió i moral catòlica de totes les escoles de Catalunya i Andorra, tant d'aquelles que pertanyen a la xarxa pública, d'aquelles que formen part de l'Escola Cristiana de Catalunya, i també d'altres escoles que la iniciativa social del nostre país ha impulsat.

La ciutat de Lleida i la seva diòcesi enguany ens acullen, a la vora del riu Segre, el *Sicoris flumen* dels romans, en aquests espais arquitectònics magnífics que fan una mena de pont sobre el riu del temps i de la història d'aquesta ciutat, entre l'extraordinària Seu Vella, iniciada a començaments del segle XIII, on celebrarem l'eucaristia aquesta tarda, i aquest magnífic palau de congressos, La Llotja, obra del segle XXI, on podrem escoltar la ponència de la Sra. Antonieta Mateus. Permeteu-me que agraeixi de tot cor, de bon començament, l'esforç que la gent de Lleida ha fet per a poder celebrar aquesta jornada a la seva ciutat.

L'ensenyament és una de les grans riqueses de casa nostra i, des de fa molt de temps, tant els responsables governamentals de l'ensenyament com els responsables de la societat civil i de l'Església, treballem per la seva excel·lència i la seva qualitat, convençuts que a l'escola ens hi juguem el veritable futur de les persones del nostre país. Per això, vull dir-vos clarament que l'Església desitja que l'excel·lència en l'educació es doni a totes les escoles del nostre país, sigui quin sigui el seu origen o la seva titularitat, perquè en totes s'hi eduquen infants i joves, i en totes hi ha excel·lents docents, molts d'ells amb una clara vocació cristiana a l'ensenyament.

La qualitat de l'ensenyament es mesura no solament pel bon nivell de formació tècnica, científica o literària. També es mesura pel fet de tenir present la dimensió religiosa de la persona. Sense aquesta atenció, l'educació s'empobreix tant en els aspectes més visibles com ara els que toquen l'art, la literatura o la música, com també en aquells aspectes més profunds però que marquen encara més l'ànima de la persona, com són els aspectes que depenen de les virtuts cristianes i dels valors de l'home i la dona creats a imatge i semblança de Déu.

Feia poques setmanes que havia començat aquest curs escolar, el passat 11 d'octubre, quan el papa Benet XVI va publicar el document *Porta fidei*, amb el qual convocava l'Any de la fe, que s'iniciarà el proper mes d'octubre coincidint amb el 50è aniversari de l'inici del concili Vaticà II.

El Sant Pare ens recorda «l'exigència de redescobrir el camí de la fe per a il·luminar de manera cada cop més clara l'alegria i l'entusiasme renovat de l'encontre amb Crist». Vosaltres, estimats mestres i professors, sou testimonis de la «crisi profunda de fe que afecta moltes persones». Segurament que n'heu parlat sovint amb alguns companys vostres de claustre i també amb els joves que eduqueu, i estic convençut que us fa patir aquesta situació perquè voldríeu estar «sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani raó de la vostra esperança» (1Pe 3,15).

És per això que us convido a preparar-vos personalment per a aquest Any de la fe, per tal que per a vosaltres sigui «una invitació a una autèntica i renovada conversió al Senyor».

Benet XVI demana que aquest Any «susciti en tot creient l'aspiració a confessar la fe amb plenitud i convicció renovada, amb confiança i esperança». Justament és amb esperança com volem viure la nostra vocació i el nostre treball com a mestres, malgrat les incerteses socials i econòmiques d'aquests darrers anys que certament ens preocupen molt. Per això, m'alegra que la ponència inicial de les jornades, encomanada a la professora Mateus, porti per títol «Pedagogia de l'esperança: un repte urgent».

Sant Pau, l'apòstol del nostre poble, escriu al seu deixeble Timoteu: «Si lluitem i treballem, és perquè tenim posada l'esperança en el Déu viu.» És tota una declaració de principis també per a tots vosaltres, mestres i professors de religió catòlica.

Vull acabar la meva intervenció recordant una de les intencions de pregària de l'Apostolat de l'Oració que, com sabeu, és una benemèrita associació de fidels estesa arreu del món. El passat mes de setembre demanava a tots els seus associats pregar «per tots els docents, per tal que sàpiguen transmetre l'amor a la veritat i educar en els valors morals i espirituals autèntics». Amb el desig, doncs, que sapiguen transmetre l'amor a la veritat i educar en l'autenticitat, declaro inaugurada la VI Trobada de Mestres i Professors de Religió.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

ALS QUATRE VENTS

388. QUÈ PUC FER DAVANT LA CRISI?

4 de març de 2012

El 1792 va néixer en una casa petita d'un llogaret francès Joana Jugan. Avui, per decisió de Joan Pau II és una santa venerada per tota l'Església, i que a nosaltres ens resulta propera pel bé que les seves filles espirituals fan a la nostra arxidiòcesi, així com en tantes altres de tot el món.

Quan tenia 25 anys va deixar casa seva i se'n va anar a Saint-Servan. Era una ciutat plena de captaires i persones grans que no tenien ni el més necessari. Mentre creixia en vida espiritual, per a poder viure es va col·locar d'assistenta de diverses famílies que la sol·licitaven, per a fer la neteja, la bugada, cuidar malalts... i va viure amb dues dones amb qui feia vida en comú de pregària. A finals de 1839, un dia especialment fred, va portar a casa, amb permís de les dues companyes que tenia, una dona gran, Anne Chauvin, sola, cega i sense recursos. Després en van acollir una altra, i una altra... i així va començar la fundació de les Germanetes dels Pobres, que tant han ajudat i ajuden a molts milers de persones des de llavors.

He començat amb aquest exemple la consideració que avui em proposo desenvolupar perquè respon a la pregunta que potser molts ens hem fet: Què puc fer davant la crisi?

Hi pot haver moltes respostes, però totes tenen alguna cosa en comú: ser solidaris amb les persones necessitades. Em dirigeixo sobretot als qui tenen mitjans, gaudeixen d'un treball i d'un cert benestar. Seguint l'exemple de Joana Jugan i de moltes persones com ella, no hem d'acontentar-nos amb pensar: «El que jo pugui fer és insignificant, no cal ni considerar-ho. Són les institucions polítiques, les que poden actuar amb eficàcia. El que jo pugui fer no val la pena.»

La solidaritat no només està a donar diners. A vegades és tant o més important compartir les inquietuds, oferir consells encertats, fer gestions útils en favor de l'altre. En qualsevol cas, escoltar-lo. La solitud és el més dolorós en la desgràcia, sigui sobrevinguda per una malaltia o per un problema econòmic.

Els cristians estem cridats a compartir. A vegades podrem donar poc (que és molt), com aquella pobra vídua que donava diners al temple de Jerusalem i que va merèixer la lloança de Jesús. Altres vegades seran més grans les possibilitats, com la de l'amfitrió que va acollir Crist a casa seva i li va prometre donar la meitat de la seva fortuna als pobres.

La crisi actual colpeja moltes famílies, sobretot amb l'atur. També aquí podem mostrar la nostra solidaritat. Si no és oferint un treball, cosa que és fora de les nostres possibilitats, interessant-nos per la seva situació, fent que ningú no se senti sol en les seves preocupacions, compartint alegries i tristeses.

No vegem en ell un aturat, sinó un germà. I, a més de posar els mitjans que estiguin al nostre abast per ajudar-lo, preguem per ell i tinguem-lo present en aquesta comunió dels sants tan pròpia de l'esperit cristià.

† Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

389. ELS MALALTS, EL PRIMER

11 de març de 2012

Fa un temps es va presentar un llibre a Tarragona en què es comentaven diferents casos de malalts, i la tesi era que ningú no pot patir en ell mateix el dolor dels altres, posar-se del tot en lloc del malalt. I així és: fins que un no té una malaltia no sent el pes que comporta, no només el dolor físic, sinó l'angoixa que porta associada.

Com tots sabem, quan Joan Pau II va ser escollit Papa gaudia d'una salut excel·lent, però arran de l'atemptat que va patir, els seus sofriments ja no el van abandonar, fins al punt que les seves entrades i sortides de l'Hospital Gemelli van ser tantes que el van portar a rebatejar, amb bon humor, el centre mèdic com el Vaticà II.

D'aquesta experiència de dolor compartit amb els malalts va sorgir la seva carta apostòlica *Salvifici doloris*, en la qual expressa el sentit profund del sofriment que, viscut amb Crist mort en creu, assumeix un valor immens en el pla de la fe.

Avui vull referir-me a l'atenció que mereixen els malalts i agrair els serveis que presten els professionals de la medicina i els voluntaris que visiten les persones que pateixen.

Dels metges, deia el doctor Tarrés: «El metge davant del malalt és com el sacerdot davant l'altar. El llit és l'altar, el malalt és la víctima que pateix. El metge, un veritable sacerdot.» Qui avui ha estat glorificat per l'Església va ser metge i sacerdot. Sabia bé el que deia.

A l'arxidiòcesi procurem atendre els malalts en la mesura que ens és possible. La pastoral de la salut és un dels camps que més m'il·lusionen. Es concreta en accions molt diverses, com les que duen a terme l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, la Fraternitat Cristiana de Persones amb Discapacitat, la Fundació Sant Joaquim i Santa Anna..., però vull detenir-me avui en els voluntaris de les parròquies que formen part d'equips que visiten els malalts a casa seva o als hospitals i residències.

La soledat és a vegades pitjor que el dolor físic, i quan les persones que fan llit o que estan impossibilitades per a sortir de casa reben la visita amiga dels voluntaris, experimenten una alegria impagable que se'ns comunica.

En les meves visites pastorals el primer són els malalts. Intento veure'ls d'un en un, parlar uns moments amb ells, interessar-me per la seva situació i per si es troben ben atesos. He de dir que moltes vegades surto alligonat d'aquestes visites. La fe, l'esperança, la fortalesa amb què suporten la situació és un model de conducta per a tots els qui a vegades ens lamentem per qualsevol contrarietat petita.

Vull estimular tothom qui vulgui fer-ho a presentar-se com a voluntaris a les seves parròquies per a formar part d'aquests equips de visitadors. En el malalt trobem Crist i, encara que el dolor dels altres no és transmissible, la solidaritat, que és caritat cristiana cap a ells, els ajuda, i també ens allibera en aquesta societat nostra la crida a guanyar en humanitat.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

390. SANT JOSEP, TAN IMPORTANT I DISCRET

18 de març de 2012

En aquestes vigílies de Sant Josep vull aturar-me a considerar la vida d'aquesta personalitat tan discreta i alhora tan important. Què en sabem, d'ell? Res cridaner tal com ens el presenten: ni el lloc ni l'any del seu naixement, ni paraules seves que reculli la Bíblia, ni escrits. Sabem, això sí, una cosa fonamental: que va ser escollit per a fer les funcions de pare de Jesús, el cap de la família de Natzaret. Amb això ja en tindriem prou. Si Déu el va escollir per a aquesta funció, es pot pensar en un do i una responsabilitat més grans? Amb això ja podem assegurar que era un gran sant.

Però és que, a més, el Nou Testament, encara que no transmeti les seves paraules, sí que ens recull els seus gestos. Amb una mica d'imaginació podem veure'l profundament enamorat de Maria, atent a cuidar el Nen que han d'honorar totes les generacions, disposat a escoltar la veu de Déu quan rep en somnis els missatges que el posen en moviment per anar a Egipte i tornar-ne quan arriba el temps adient. I, sobretot, quan pensem en ell, ens admira la seva condició de treballador manual senzill, artesà, mig fuster mig ferrer probablement, amb un petit taller on —meravella de les meravelles!— va ensinistrar Jesús durant anys ensenyant-li un ofici.

L'Església el celebra doblement: en la seva festa d'ara, i en la de l'1 de maig en la seva condició de treballador. Amb la seva vida ens mostra el valor del treball com un servei a la comunitat, en aquest cas als veïns del seu poble i als dels voltants. I, sobretot, el seu valor santificador, perquè va ser en aquest ambient, de ferros i fustes, portes i arades, martells, serres i tenalles, on es va mantenir fidel a la seva alta vocació com a exemple per a tots els treballadors del món.

Era, segons l'Evangeli de sant Lluc, «un home de la casa de David anomenat Josep». L'estirp no podia ser més principal entre els jueus. Avui diríem que va ser un familiar en hores baixes, si el jutgéssim amb criteris humans; però la realitat és que va ser en l'àmbit de la seva normalitat, fins i tot de la seva pobresa relativa, que es va fer realitat l'arribada del Redemptor.

El Messies no va venir com el Rei que esperava Israel, sinó com un nen

desvalgut, fill d'una jove jueva al qual feia de pare un artesà modest. El que Déu va demanar a Josep és el mateix que ens demana a nosaltres, per això pot ser un bon exemple: que siguem senzills, que treballem bé, que servim a la societat i, de manera especial, que estiguem units a Jesús i Maria.

Un autor —Bernard Martelet—, comentant les reflexions de la gent de Natzaret quan es presenta Jesús —«No és el fuster, el fill de Maria?» (Mc 6,3)—, assenyala: «Quina diferència amb les heroïnes de l'Antic Testament, Judith i Esther, de les quals no s'estalvien elogis a la seva bellesa!» Podríem afegir: no hi ha adjectius com els que qualifiquen Moisès, David i Salomó que exaltin el seu valor, la seva bondat, la seva saviesa...

Per a Josep no hi ha adjectius perquè no serien suficients. Li passa com a la Mare de Déu. És com si la Bíblia hagués deixat que els elogis els poséssim nosaltres. Per la meua banda he emprat en aquesta ocasió els d'*important* i *discret*. Penso que només si som senzills, discrets com ell, el Senyor farà coses grans en nosaltres.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

391. ON HI HA PERE, ALLÍ HI HA L'ESGLÉSIA

25 de març de 2012

Sant Ambròs ens va deixar una frase que resumeix en molt poques paraules una idea molt important. En llatí és: *Ubi Petrus, ibi Ecclesia* 'on hi ha Pere, allí hi ha l'Església'. La comunió amb el Papa és el signe màxim de la unitat que va voler deixar Jesucrist per a tots els seus seguidors. Des del principi es va viure així. Primer a Jerusalem, després a Roma, Pere va exercir la primacia i els primers deixebles així el van reconèixer.

Amb els Papes successius ha passat el mateix. L'Església sap que, sigui qui sigui el successor de Pere, és la persona que Déu ha posat per «confirmar els germans». La personalitat i les qualitats poden ser molt diverses, però el títol és el mateix, el de «dolç Crist a la terra», en paraules de santa Caterina de Siena.

Els arquebisbes metropolitans, quan som nomenats, anem a Roma a visitar el Papa i rebre el pal·li, una cerimònia que és un signe d'unitat. Recordo molt bé l'emoció que vaig experimentar quan vaig anar a la Ciutat Eterna per a aquesta comesa tan agradable el juny de 2005. Aquesta proximitat física no sempre és possible, però sí l'espiritual, ja que no entén de distàncies geogràfiques ni del lloc on el Papa es trobi en cada moment. Aquests dies és a Mèxic i preparant el viatge a Cuba. Recordem *Ubi Petrus, ibi Ecclesia* i estiguem al seu costat, viatgem amb ell encara que sigui amb l'esperit i la pregària.

És el seu segon gran viatge a l'Amèrica Llatina. El primer va ser al Brasil, i en aquesta ocasió visita un gran país, com és Mèxic, que fa gairebé un segle i va donar molts màrtirs a l'Església, i que avui té una gran majoria catòlica i una gran devoció mariana, representada de manera molt particular per les multituds que veneren la Mare de Déu en el seu santuari de Guadalupe.

A continuació visitarà Cuba. Joan Pau II, que va visitar Mèxic en el seu primer viatge, va trigar molts anys a anar a Cuba, perquè volia assegurar-se que el seu viatge a aquest país seria en profit de la comunitat cristiana i que representaria un impuls a la llibertat religiosa i als drets humans, com així va ser.

L'aclamació general que va rebre el papa Wojtyla s'espera que la tingui igualment el seu successor. Resem pels fruits d'aquests viatges. Procurem identificar-nos amb les intencions de qui és cap de l'Església; llegim els seus missatges i fem-ho amb aquest sentit de preocupació per totes les ànimes, «des d'Orient fins a Occident», com ens va ensenyar sant Fructuós.

Aquests viatges són humanament esgotadors, però el Papa sent la necessitat de fer-los, per l'amor que té a totes les persones. Confirmar els germans en la fe necessita a vegades d'aquesta presència física, la mateixa que portava sant Pau a visitar comunitats cristianes ja establertes. Ajudem-lo espiritualment en aquesta sembra generosa de la llavor de Crist, perquè arrel·li en tots els cors.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

ACTIVITATS DEL SR. ARQUEBISBE

del mes de març de 2012

Dijous 1

Rep visites.

A la sala d'exposicions del Museu Bíblic Tarraconense, inaugura l'exposició «Theotokos: la Mare de Déu del Claustre de Tarragona. 100 anys de la seva coronació canònica», organitzada pel Museu Bíblic Tarraconense i la Confraria de la Mare de Déu del Claustre.

Divendres 2

Viatja a Pamplona.

Dissabte 3

Al Centre Tarraconense El Seminari, presideix la 34a Assemblea Diocesana de Càritas.

A la tarda, a la sala d'actes de l'Antiga Audiència, participa en la XX edició de les Visions de la Setmana Santa, organitzada per l'Agrupació d'Associacions de Setmana Santa de Tarragona.

Diumenge 4

A la capella major del Seminari, presideix l'eucaristia en la trobada de joves Món Tabor que organitza mensualment la Delegació diocesana de pastoral de joventut.

Dilluns 5

Rep visites.

A la tarda, a la Facultat de Teologia de Catalunya, presideix un tribunal acadèmic.

Dimarts 6

A la casa de l'Arquebisbat, presideix la reunió n. 237 del Consell Episcopal.

A l'església de Sant Antoni de Pàdua de Tarragona, fa l'exposició del Santíssim i administra el sagrament de la reconciliació.

Dimecres 7

Rep visites.

Dijous 8

A la casa de l'Arquebisbat, presideix la reunió n. 23 del Consell del Presbiteri.

Rep visites.

Acompanya, durant la seva visita a la Catedral i al Palau Arquebisbal, el Consell de Patrimoni Històric d'Espanya, grup integrat pels diferents directors generals de patrimoni de l'Estat espanyol.

Divendres 9

Viatja a Balaguer amb motiu del 69è natalici del seu germà, Mn. Joan Pujol.

Al vespre, a la parròquia de Sant Salvador del barri de Sant Salvador de Tarragona, pronuncia una conferència quaresmal amb el títol «La esperanza de los cristianos», dins el cicle organitzat per l'arxiprestat de Tarragona Perifèria.

Dissabte 10

Participa en la trobada arxiprestal conjunta d'infants de segon curs de primera comunió i els acull al palau arquebisbal durant la seva visita a la capella i la sala del tron.

Dina a la seva residència amb el Sr. Rector del Seminari i amb els seminaristes majors diocesans.

Visita el Club Juvenil Siurana.

Al vespre, a l'església parroquial vella de Sant Miquel Arcàngel de l'Espluga de Francolí, celebra l'eucaristia amb motiu del 715è aniversari de l'inici de la construcció i del 647è aniversari de la consagració.

Dilluns 12

A la capella major del Seminari Pontifici de Tarragona, presideix el recés de Quaresma per a preveres i diaques.

Al vespre, a l'església parroquial de Sant Francesc d'Assís de Tarragona, pronuncia una conferència quaresmal amb el títol «L'esperança dels cristians», dins el cicle organitzat per l'arxiprestat de Tarragona Centre.

Dimarts 13

A la casa de l'Arquebisbat, presideix la reunió n. 238 del Consell Episcopal.

Rep visites.

A l'església de Sant Antoni de Pàdua de Tarragona, fa l'exposició del Santíssim i administra el sagrament de la reconciliació.

Dimecres 14

Al carrer Pere Martell, n. 16, de Tarragona, beneeix i inaugura la nova seu de l'Associació Intercomarcal de Consumidors de Catalunya (AICUC).

Rep visites.

Dijous 15

A Madrid, participa en l'assemblea de l'organització Escuelas Católicas.

Divendres 16

Rep visites.

A l'església parroquial de Sant Pere Apòstol del Serrallo de Tarragona, presideix les vespres i l'acte litúrgic de la *Redditio Symboli Apostolorum* per a les Comunitats Neocatecumenals.

Dissabte 17

A la casa de l'Arquebisbat, presideix la reunió de la permanent del Consell Pastoral Diocesà.

Al santuari de la Mare de Déu de la Serra de Montblanc, dina amb els membres del Seminari del Poble de Déu i assisteix a la conferència que, com a part de l'Escola d'espiritualitat i vida, pronuncia la Sra. Lourdes

Campi, cofundadora, sobre la figura del bisbe. A continuació presideix les vespres.

Al vespre, a l'església parroquial de Sant Pere Apòstol de Torredembarra, assisteix al concert de l'Orfeó Català, organitzat per la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de la vila.

Diumenge 18

A Salou, participa en l'acte d'inauguració i fa la benedicció dels nous locals de Càritas Interparroquial de Salou. A continuació, a l'església parroquial de Santa Maria del Mar, presideix l'eucaristia dominical.

Visita mossens malalts.

Dilluns 19

Rep visites.

A la capella de la Residència de les Germanetes dels Pobres de Reus, presideix l'eucaristia en la solemnitat de Sant Josep, patró de l'Institut.

Dimarts 20

A la casa de l'Arquebisbat, presideix l'acte de signatura del conveni de col·laboració entre l'Empresa Municipal d'Aigües de Tarragona (EMATSA) i l'Arxiu Històric Arxidiocesà de Tarragona per a la digitalització dels fons documentals de Sant Magí del Portal del Carro i de la Brufaganya i de la mateixa EMATSA.

A la sala d'actes de la casa parroquial de Santa Maria de Balaguer (Lleida), pronuncia una conferència quaresmal amb el títol «Als 50 anys del concili Vaticà II».

Dimecres 21

Rep visites.

A la tarda, a Barcelona, presideix la reunió mensual dels delegats diocesans d'ensenyament de les diòcesis amb seu a Catalunya (SIERC).

A l'església de Sant Agustí de Tarragona, assisteix a l'acte d'homenatge als pares Claretians i a la conferència pronunciada per Mons. Manuel Sánchez Monge, bisbe de Mondoñedo-Ferrol, amb el títol «Les confraries en la nova evangelització», organitzada per la Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang de Tarragona. A continuació, és convidat a sopar.

Dijous 22

Rep visites.

A la tarda, a Montblanc, visita la secció de Primària del Col·legi Mare de Déu de la Serra i l'Escola d'Educació Especial Tilmar.

Divendres 23

Rep visites.

A la Casa Tutelar Sant Josep de Tarragona, presideix la reunió del patronat de la Fundació que regeix la institució.

A l'església parroquial de Sant Pere Apòstol del Serrallo de Tarragona, presideix novament les vespres i l'acte litúrgic de la *Redditio Symboli Apostolorum* per a les Comunitats Neocatecumenals.

Dissabte 24

A Lleida, participa en la VI Jornada de mestres i professors de religió catòlica.

Al Centre Tarraconense El Seminari, amb motiu de la jornada a Tarragona del Congrés Internacional «Constantinus, el primer emperador cristià? Religió i política al segle IV», organitzat per la Universitat de Barcelona i la Facultat de Teologia de Catalunya, participa en el dinar i les sessions de tarda del Congrés. Finalment, després dels actes de clausura, a la capella major del Seminari, concelebra l'eucaristia que presideix el cardenal Raffaele Farina, prefecte-arxiver de l'Arxiu Vaticà i bibliotecari de la Biblioteca Vaticana.

Al vespre, és convidat a sopar per la junta de la Confraria de Nostre Pare Jesús de la Passió.

Diumenge 25

A l'església parroquial de la Puríssima Sang de Reus, presideix el via crucis per l'interior del temple i celebra l'eucaristia pels membres difunts de la Congregació.

Dilluns 26

Rep visites, entre d'altres una delegació de la ciutat italiana de l'Alguer, encapçalada pel Sr. Mario Sari, president de l'Arciconfraternità de la Misericòrdia de l'Alguer, de visita a Tarragona amb motiu dels actes del 40è aniversari de l'agermanament d'ambdues ciutats.

Al Seminari, és entrevistat per al programa local de ràdio La Ciutat, d'Onda Cero Tarragona.

A la Casa de la Cultura d'Alcover (Ca Cosme), pronuncia una xerrada per al Col·lectiu de Dones d'Alcover, i després comparteix amb elles un senzill refrigeri.

Dimarts 27

A la casa de l'Arquebisbat, presideix la reunió n. 239 del Consell Episcopal.

Rep visites.

A l'església de Sant Antoni de Pàdua de Tarragona, fa l'exposició del Santíssim i administra el sagrament de la reconciliació.

Dimecres 28

A Creixell, assisteix a l'acte de col·locació de la reproducció del penell del campanar de l'artista Josep Maria Jujol, amb motiu de la clausura de les obres dutes a terme al campanar de l'església parroquial de Sant Jaume.

Rep visites.

Dijous 29

Rep visites, entre d'altres el Sr. Nicasi Martí Alsina, alcalde de la Masó. A l'estudi de ràdio de l'Arquebisbat, és entrevistat per a la Cadena COPE.

En ocasió de la visita del provincial dels Rogacionistes, P. Àngelo A. Mezzari, és convidat a dinar a la casa d'espiritualitat dels pares Rogacionistes del santuari de la Mare de Déu de Loreto de Tarragona.

A Rocallaura, visita la Comunitat Llum i Vida.

Divendres 30

A Bellpuig d'Urgell, presideix els actes de la Festa de la Mare de Déu dels Dolors: al matí, a l'església parroquial, la solemne eucaristia; a la tarda, el septenari; i al vespre, la solemne processó pels carrers de la vila.

Dissabte 31

A Almoster, participa en la Trobada d'infants de catequesi de primera comunió de l'arxiprestat del Baix Camp i comparteix el dinar festiu amb mossens, catequistes i infants.

A la tarda, a Reus, assisteix al pregó de Setmana Santa 2012 que organitzen la Diputació de Tarragona i l'Agrupació d'Associacions de Setmana Santa de Reus.

Consell Episcopal

ACORD,

pel qual s'aprova la documentació necessària per a obtenir autorització per a la realització i reproducció de material gràfic (fotografies i filmacions) de béns propietat de parròquies i organismes diocesans

El Consell Episcopal, en la seva reunió n. 239, del dia 27 de març de 2012, ha pres el següent

ACORD:

S'aproven, *ad experimentum*, per a un termini d'un any, els documents adjunts (podeu consultar-los a les pàgines 207-211 d'aquest *Butlletí*) per a la tramitació d'autorització per a la realització i reproducció de material gràfic (fotografies i filmacions), tant pel que fa a les sol·licituds d'entitats privades o particulars com per les d'administracions públiques i entitats sense ànim de lucre, deixant a la discreció de cada organisme diocesà o parròquia l'adaptació d'aquesta documentació a les necessitats concretes de cada petició.

En cas que alguna parròquia tingui necessitat de tramitar una sol·licitud d'aquest tipus i li calgui assessorament, pot demanar-lo a la Delegació diocesana del patrimoni artístic i documental i l'art sacre.

Aquest acord serà vigent a partir de la data de signatura d'aquest document en endavant.

Rosalia Gras Minguella
Secretària general i cancellera

Tarragona, 27 de març de 2012

Secretaria General i Cancelleria

NOMENAMENTS

del mes de març de 2012

El Sr. Arquebisbe, Dr. Jaume Pujol Balcells, ha signat durant el mes de març els següents nomenaments:

6 de març

Tribunal Metropolità

- Mn. Francesc Gallart Magarolas, vicari judicial i president.
- Mn. Josep Manuel González Álvarez, notari i secretari en funcions.

Consell Diocesà per als Assumptes Econòmics, per a un termini de cinc anys

- Sr. Josep Rull Montejo
- Sr. Jordi Farré Amill
- Sr. Rafael M. Muñoz Bertomeu
- Sr. Antoni Húber Company
- Sr. Josep M. Bartolomé Anguela

25 de març

Consell Episcopal, per a un termini de tres anys

- Mn. Joaquim Fortuny Vizcarro, vicari general.
- Mn. Jordi Figueras Jové, vicari episcopal de la zona pastoral de Tarragona.
- Mn. Josep Bofarull Veciana, vicari episcopal de la zona pastoral de l'Alt Camp, el Baix Penedès i el Tarragonès.
- Mn. Francesc Giménez Porcuna, vicari episcopal de la zona pastoral del Baix Camp, la Conca de Barberà, el Priorat i l'Urgell-Garrigues.
- Sra. Rosalia Gras Minguella, secretària general i cancellera.

Nomenament parroquial

Mn. Marcus Vinícius Teixeira Araújo, vicari de la Parròquia de Sant Bernat Calbó de Reus.

CONVOCATÒRIA

a la missa crismal i jornada presbiteral del Dilluns Sant

Als preveres

Benvolguts mossens,

El Sr. Arquebisbe, Dr. Jaume Pujol Balcells, convida tots els preveres de l'arxidiòcesi a la jornada presbiteral del Dilluns Sant, dia 2 d'abril.

En el context d'aquesta diada seran homenatjats els preveres de la nostra arxidiòcesi que al llarg d'aquest any 2012 celebren 50 anys de l'ordenació presbiteral (no n'hi ha cap que celebri els 25 anys), que són:

*Mn. Isidre Foguet Magriñà, Mn. Joan Llort Badies,
Mn. Joan Curieses Garcia i Mn. Manuel Pascual Saperas*

El Sr. Arquebisbe desitja que s'estimuli els fidels de les nostres comunitats a participar en aquesta celebració, a fi que els qui puguin ens hi acompanyin.

Cordialment,

Rosalia Gras Minguella
Secretària general i cancellera

Tarragona, 6 de març de 2012

INDICACIONS

De 09.30 a 10.30 Estarà obert l'aparcament del pati d'esports del Seminari.

- 10.30 A la Catedral (els preveres i diaques es podran revestir a la sagristia major):
 Celebració de la missa crismal, amb la renovació dels compromisos inherents a l'ordenació presbiteral (color litúrgic: blanc).
 En acabar la celebració es podran recollir els sants olis a la mateixa sagristia de la Catedral.
 Aquest servei es tancarà a la 1 i es reprendrà després de dinar, fins a les 4. Cal que els interessats portin els recipients necessaris per a posar-hi els olis.
- 12.30 Es tancarà l'aparcament del pati d'esports del Seminari.
 (Els mossens, després de dinar, podran treure els cotxes trucant al videoporter perquè els obrin la porta.)
- 12.45 A l'Aula Santa Tecla del Centre Tarraconense El Seminari:
 Conferència a càrrec de Mn. Manuel M. Fuentes i Gasó, sobre el tema
 ELS NOSTRES MÀRTIRS (1936-1939)
- 14.00 Al menjador del Seminari Menor: dinar de germanor.

CONVOCATÒRIA

a la reunió n. 23 del Consell Pastoral Diocesà

Benvolguts/ Benvolgudes,

El Sr. Arquebisbe, Dr. Jaume Pujol Balcells, convoca els membres del CONSELL PASTORAL DIOCESÀ (CPD) a la propera sessió plenària.

Dia: 14 d'abril, dissabte.

Lloc: CASA D'EXERCICIS DE LA SELVA DEL CAMP

Hora: De 10.00 a 13.30 h

ORDRE DE LA REUNIÓ

10.00-10.30 Pregària de tèrcia.

Salutació del Sr. Arquebisbe.

Aprovació, si s'escau, de l'acta de la sessió anterior (que haureu rebut i llegit prèviament - enviada per correu electrònic).

10.30-11.00 Com a conclusió al treball dut a terme durant aquestes darreres sessions sobre l'estudi del 2n objectiu del nou

Pla pastoral diocesà, es farà lectura de la carta que el Sr. Arquebisbe va adreçar com a estímul de la creació de Grups de vida cristiana. Tot seguit, es demanarà als consellers que, de manera espontània, comparteixin la seva experiència en relació amb la realitat de les seves parròquies o arxiprestat en relació amb la creació d'aquests grups.

11.00-11.15 Presentació, per part del Sr. Arquebisbe, de la carta apostòlica en forma de *motu proprio Porta fidei* del sant pare Benet XVI, que convoca a l'Any de la fe.

11.15-12.00 A partir dels dos capítols que parlen de les diòcesis i parròquies en la nota amb indicacions pastorals per a l'Any de la fe elaborada per la Congregació per a la Doctrina de la fe, estudi i concreció de les aplicacions que es creu convenient de tirar endavant.

12.00-12.30 Pausa - cafè.

12.30-13.15 Continuació de l'estudi.

13.15-13.30 Precs, preguntes i informacions.

Moderador: Sr. F. Javier Álvarez

M. Pineda Sentís
Secretària del CPD

Tarragona, 21 de març de 2012

TEMES TRACTATS

en les reunions n. 236 i 237 del Consell Episcopal

Dies 21 de febrer i 6 de març de 2012

- Lament per la defunció de dos preveres diocesans en una setmana i mitja: Mn. Antoni Virgili Ferrer, el dia 12 de febrer, i Mn. Xavier Piqué Gelonch, el dia 20 de febrer.
- Preparació dels punts a treballar en la primera part de la reunió del Consell del Presbiteri del proper dia 8 de març.
- Nomenaments per al Tribunal Metropolità i dels membres del Consell Diocesà per als Assumptes Econòmics (cf. p. 201 d'aquest BUTLLETÍ).
- Revisió de l'estat de temes que s'havien tractat en reunions anteriors d'aquest Consell.
- Altres qüestions del govern ordinari de l'arxidiòcesi.

TEMES TRACTATS

en la reunió n. 238 del Consell Episcopal

13 de març de 2012

- L'Any de la fe: proposta d'accions, necessitat de crear una comissió de treball.
- Estudi d'una petició de la comunitat ortodoxa romanesa per tal de poder celebrar la seva litúrgia a l'església del Col·legi Sant Pau Apòstol de Tarragona.
- Situació del Projecte de Kampanga.
- Altres qüestions del govern ordinari de l'arxidiòcesi.

TEMES TRACTATS

en la reunió n. 239 del Consell Episcopal

27 de març de 2012

- Amb data de 25 de març de 2012, signatura de la renovació del nomenament dels membres del Consell Episcopal, per a un termini de tres anys (cf. p. 202 d'aquest BUTLLETÍ):
- Amb data d'avui, signatura del nomenament del prevere brasiler Mn. Marcus Vinícius Teixeira Araújo com a vicari de la Parròquia de Sant Bernat Calbó de Reus.
- Signatura del Decret d'aprovació dels Estatuts del Consell Pastoral de la Parròquia de Santa Maria Assumpta de Maspujols.
- Concreció d'un nou servei que oferirà l'Arquebisbat a les parròquies, que consistirà a fer revisions periòdiques de l'estat dels edificis parroquials, per tal de poder anar fent un manteniment dels edificis.
- Aprovació, *ad experimentum*, per a un termini d'un any, d'una documentació consensuada per la Delegació diocesana de patrimoni artístic i documental i l'art sacre, el Departament de mitjans de comunicació social, l'Arxiu Històric Arxidiocesà, la Biblioteca del Seminari Pontifici, el Museu Diocesà de Tarragona i el Museu Bíblic Tarraconense, sota la coordinació de la Secretaria General de l'Arquebisbat, que estableix les condicions necessàries per a obtenir l'autorització de permís per a obtenir fotografies o filmacions de béns propietat d'algun organisme o institució diocesans o de les parròquies.

Seminari Menor

CARTA

de cara al proper curs

Benvolguts,

I go to Seminary.

Amb aquest lema volem posar de relleu la proposta que és el Seminari Menor de Tarragona.

Amb aquesta carta us demanem que valoreu seriosament la possibilitat de proposar a nois en edat d'ESO i Batxillerat, adolescents o joves de la parròquia, l'experiència del Seminari Menor.

Us animem a fer aquesta proposta a tots aquells que sentin la vocació de manera explícita o a aquells que no la descartin. El Seminari Menor se'ls ofereix per tal d'acompanyar aquest discerniment i la seva resposta, un bon servei a la crida que Jesús fa als nois que són al nostre costat. Acompanyeu-los i proposeu, si és el cas, el Seminari Menor com a experiència.

«La vocació al presbiterat és una gràcia de Déu. Això suposa proposar, acompanyar, discernir i preparar adequadament la persona per respondre amb llibertat a la crida que Déu li fa. Aquest procés vocacional ja es troba, tant si és conscientment com si és inconscientment, en la gènesi del procés de desplegament de la vocació cristiana comuna» (text de presentació del Seminari Menor de Tarragona, gener 2012).

Cal que hi pensem i procurem decidir-ho ara, sobretot durant aquest mes de març, dates a tenir en compte per a poder fer les preinscripcions escolars de cara al curs vinent.

Us ho agraïm i en donem gràcies a Déu.

Cordialment,

Joan Anton Cedó, Xavier Roig i Simó Gras

Preveres

Tarragona, 21 de març de 2012

Documentació

membret de la Delegació, Museu, Parròquia...

SOL·LICITUD D'AUTORITZACIÓ PER A L'OBTENCIÓ DE MATERIAL GRÀFIC

- Per a la realització i reproducció Per a la reproducció

Temes objecte del treball:

Procediment: fotografia filmació

Destinació del material obtingut:

Temps estimat per a la realització:

Nom de la persona o entitat sol·licitant
(en el cas d'una entitat, s'haurà de fer constar el nom de la persona que signa la sol·licitud):

NIF (de la persona que signa la sol·licitud) i CIF (de l'entitat):

Domicili social:

Població:

CP:

Telèfon: Fax:

Correu electrònic:

Persona que realitzarà el treball:

NIF:

signatura del sol·licitant

Data de sol·licitud:

CONDICIONS PER A LA REALITZACIÓ I REPRODUCCIÓ DE MATERIAL GRÀFIC

PER A LA REALITZACIÓ

1. El treball es portarà a terme en els dies i hores que es determinin.
2. És indispensable que es respecti la integritat de l'obra objecte del treball i de tot el que contingui el seu entorn, per a la qual cosa l'obtenció d'imatges es realitzarà de manera que no pugui ocasionar cap perjudici a l'original. A tal efecte se seguiran les instruccions de l'organisme autoritzant.
3. Resta prohibit qualsevol tipus d'anclatge que suposi perforació o deteriorament de la peça original, i la superposició de pesos.
4. Qualsevol tipus de desperfecte derivat de la realització de les imatges serà responsabilitat de la persona o entitat a qui s'hagi concedit autorització per a fer el treball, la qual tindrà l'obligació d'abonar l'import de la restauració o reparació dels desperfectes ocasionats i se li retirarà l'autorització per a continuar el treball.
5. El sol·licitant ha de lliurar a _____ (organisme que autoritza), en un termini màxim de DOS MESOS a partir de la realització del treball, un duplicat dels originals del material gràfic en el següent format i suport: ARXIU TIFF DE 20 x 30 A 300 DPI EN SUPORT CD O DVD.
6. L'autorització per a realitzar el material gràfic està referida únicament i exclusivament a: _____ (destinació del material obtingut).

PER A LA REPRODUCCIÓ

7. L'autorització per a reproduir el material gràfic obtingut està referida únicament i exclusivament a: _____ (obra objecte del treball), publicació (en el cas que sigui en paper: llibres, cartells, díptics o tríptics...) de la qual ha de lliurar DOS EXEMPLARS a _____ (organisme que autoritza) tan aviat com surti publicat, o, en el cas que es tracti d'altres tipus d'edicions (exposicions, promoció, webs...), referència de l'activitat, data en què s'inicia i temps previst d'exposició.

A emplenar quan es rebí la publicació escrita o la referència d'altres tipus d'edicions (en aquest últim cas només es faran constar les dades identificatives)

Autor:		
Títol:		
Edició:		
Lloc:		
Any:		
ISSN	ISBN	Dipòsit legal.....
Data de recepció:		

8. El sol·licitant en cap cas no podrà utilitzar el material per a altres usos que l'expressat en el punt anterior ni cedir-lo a tercers, excepte en el cas que demani una nova autorització, expressa i per escrit, a _____ (organisme que autoritza).
9. El sol·licitant està obligat, salvant el cas d'autorització expressa i per escrit de l'organisme que autoritza, a no manipular, alterar ni realitzar cap muntatge que modifiqui la imatge real del bé o béns objectes de la present autorització.
10. El sol·licitant ha de fer constar a sota de cada reproducció, total o parcial, la reserva expressa dels drets de reproducció exclusius en favor de l'Arquebisbat de Tarragona sobre el susdit material, incorporant a tal efecte la menció: "Autor/ © ARQUEBISBAT DE TARRAGONA".

CONDICIONS COMUNES

11. Els usos i finalitats de la realització i reproducció dels material gràfic en cap moment no seran contraris als valors estètics i/o espirituals implícits en el bé o béns representats ni atemptaran contra la moral catòlica.

12. Està totalment prohibit l'ús de les imatges obtingudes amb finalitats publicitàries, llevat dels casos en què l'organisme interessat ho consideri convenient.
13. Pels drets de realització i reproducció del material obtingut s'abonarà la quantitat determinada en la tarifa de preus detallada a continuació, la qual serà satisfeta en el moment d'atorgar-se la present autorització.

TARIFES DE PREUS PER A L'ANY 2012

Libres, enciclopèdies, obres en fascicles, articles de revista

<i>Publicació</i>	<i>Fotografia</i>
A l'interior	60,00 €
A la portada	120,00 €
A l'interior i a la portada	140,00 €
A la contraportada	80,00 €
Diapositives projecció	48,00 €
Vídeos	60,00 €

CD-Rom, filmacions...

Preu per jornada 150,00 €

14. Per a qualsevol qüestió o divergència que pugui derivar-se de la interpretació, aplicació o compliment de les presents condicions, el sol·licitant i l'Arquebisbat de Tarragona se sotmeten, amb expressa renúncia de qualsevol altre fur territorial que pogués correspondre'ls, a la jurisdicció dels jutjats i tribunals de Tarragona.

COMPROMÍS PER PART DE LA PERSONA SOL·LICITANT

El sotasignat, _____, en la qualitat amb què actua, declara que és cert el que ha consignat en el cos de la sol·licitud, i accepta expressament en tots els seus termes les condicions precedents.

El sol·licitant

nom:
càrrec:

Tarragona,

AUTORITZACIÓ DE L'ARQUEBISBAT

(nom del responsable de l'organisme), _____ (càrrec i organisme), autoritza a obtenir les imatges sol·licitades d'acord amb les condicions que ha acceptat el sol·licitant.

nom: _____, càrrec: _____

Tarragona,

**CONDICIONS PER A LA REALITZACIÓ I REPRODUCCIÓ DE MATERIAL GRÀFIC
PER PART D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES I ENTITATS SENSE ÀNIM DE LUCRE**

PER A LA REALITZACIÓ

1. El treball es portarà a terme en els dies i hores que es determinin.
2. És indispensable que es respecti la integritat de l'obra objecte del treball i de tot el que contingui el seu entorn, per a la qual cosa l'obtenció d'imatges es realitzarà de manera que no pugui ocasionar cap perjudici a l'original. A tal efecte se seguiran les instruccions de l'organisme autoritzant.
3. Resta prohibit qualsevol tipus d'anclatge que suposi perforació o deteriorament de la peça original, i la superposició de pesos.
4. Qualsevol tipus de desperfecte derivat de la realització de les imatges serà responsabilitat de la persona o entitat a qui s'hagi concedit autorització per a fer el treball, la qual tindrà l'obligació d'abonar l'import de la restauració o reparació dels desperfectes ocasionats i se li retirarà l'autorització per a continuar el treball.
5. L'entitat sol·licitant ha de lliurar a _____ (organisme que autoritza), en un termini màxim de DOS MESOS a partir de la realització del treball, un duplicat dels originals del material gràfic en el següent format i suport: ARXIU TIF DE 20 X 30 A 300 DPI EN SUPORT CD O DVD.
6. L'autorització per a realitzar el material gràfic està referida únicament i exclusivament a efectes de promoció, exposicions, webs i publicacions sense ànim de lucre.

PER A LA REPRODUCCIÓ

7. L'autorització per a reproduir el material gràfic obtingut està referida únicament i exclusivament a: (obra objecte del treball), publicació (en el cas que sigui en paper: llibres, cartells, díptics o tríptics...) de la qual ha de lliurar DOS EXEMPLARS a _____ (organisme que autoritza) tan aviat com surti publicat, o, en el cas que es tracti d'altres tipus d'edicions (exposicions, promoció, webs...), referència de l'activitat, data en què s'inicia i temps previst d'exposició.

A emplenar quan es rebí la publicació escrita o la referència d'altres tipus d'edicions (en aquest últim cas només es faran constar les dades identificatives)

Autor:
Títol:
Edició:
Lloc:
Any:
ISSN ISBN Dipòsit legal.....
Data de recepció:

8. L'entitat sol·licitant en cap cas no podrà cedir el material a tercers.
9. L'entitat sol·licitant està obligada, salvant el cas d'autorització expressa i per escrit de l'organisme que autoritza, a no manipular, alterar ni realitzar cap muntatge que modifiqui la imatge real del bé o béns objectes de la present autorització.
10. En atenció a l'entitat sol·licitant no es cobraran drets d'imatge, però s'hi haurà de fer constar el següent: «Fotografia (o imatges en el cas de filmacions) autoritzada per _____ (organisme que autoritza l'autorització) de l'Arquebisbat de Tarragona.»

CONDICIONS COMUNES

11. Els usos i finalitats de la realització i reproducció dels material gràfic en cap moment no seran contraris als valors estètics i/o espirituals implícits en el bé o béns representats ni atemptaran contra la moral catòlica.

27/03/2012

12. Està totalment prohibit l'ús de les imatges obtingudes amb finalitats publicitàries, llevat dels casos en què l'organisme interessat ho consideri convenient.
13. L'entitat sol·licitant haurà d'informar convenientment de les presents condicions a la persona que realitzarà l'obtenció d'imatges, la qual haurà de signar també aquesta documentació.
14. Per a qualsevol qüestió o divergència que pugui derivar-se de la interpretació, aplicació o compliment de les presents condicions, el sol·licitant i l'Arquebisbat de Tarragona se sotmeten, amb expressa renúncia de qualsevol altre fur territorial que pogués correspondre'ls, a la jurisdicció dels jutjats i tribunals de Tarragona.

COMPROMÍS PER PART DE L'ENTITAT SOL·LICITANT

El sotassinat, _____, en la qualitat amb què actua, declara que és cert el que ha consignat en el cos de la sol·licitud, i accepta expressament en tots els seus termes les condicions precedents.

El sol·licitant

El fotògraf

nom:

càrrec:

Tarragona,

AUTORITZACIÓ DE L'ARQUEBISBAT

(nom del responsable de l'organisme), _____ (càrrec i organisme), autoritza a obtenir les imatges sol·licitades d'acord amb les condicions que ha acceptat el sol·licitant.

l'organisme

Tarragona,

secció documental

Sant Pare

MISSATGE

per a la XXVII Jornada Mundial de la Joventut 2012

«Viviu sempre contents en el Senyor!» (Fl 4,4)

Benvolguts joves,

M'alegro d'adreçar-me novament a vosaltres en ocasió de la XXVII Jornada Mundial de la Joventut. El record de la trobada de Madrid el passat mes d'agost continua molt present en el meu cor. Va ser un moment extraordinari de gràcia, durant el qual el Senyor va beneir els joves allí presents, vinguts d'arreu del món. Dono gràcies a Déu pels molts fruits que va suscitar en aquelles jornades i que en el futur continuaran multiplicant-se entre els joves i les comunitats a les quals pertanyen. Ara ens estem dirigint ja cap a la propera cita a Rio de Janeiro l'any 2013, que tindrà com a tema «Aneu a tots els pobles i feu-los deixebles meus!» (cf. Mt 28,19).

Aquest any, el tema de la Jornada Mundial de la Joventut ens el dona l'exhortació de la Carta de l'apòstol sant Pau als cristians de Filipis: «Viviu sempre contents en el Senyor!» (4,4). En efecte, L'alegria és un element central de l'experiència cristiana. També experimentem en cada Jornada Mundial de la Joventut una alegria intensa: l'alegria de la comunió, l'alegria de ser cristians, l'alegria de la fe. Aquesta és una de les característiques d'aquestes trobades. Veiem la força atraient que té: en un món marcat sovint per la tristesa i la inquietud, l'alegria és un testimoni important de la bellesa i fiabilitat de la fe cristiana.

L'Església té la vocació de portar l'alegria al món, una alegria autèntica i duradora, aquella que els àngels van anunciar als pastors de Betlem la nit del naixement de Jesús (cf. Lc 2,10). Déu no sols ha parlat, no sols ha fet signes prodigiosos en la història de la humanitat, sinó que s'ha fet tan proper que ha arribat a fer-se un de nosaltres, recorrent totes les etapes de la vida de l'home. En el difícil context actual, molts joves del vostre entorn tenen una necessitat immensa de sentir que el missatge cristià és un missatge d'alegria i d'esperança. Voldria reflexionar ara amb vosaltres sobre aquesta alegria, sobre els camins per trobar-la, perquè pugueu viure-la cada vegada amb més profunditat i ser-ne missatgers entre els qui us envolten.

1. El nostre cor està fet per a l'alegria

L'aspiració a l'alegria està gravada en el més íntim de l'ésser humà. Més enllà de les satisfaccions immediates i passatgeres, el nostre cor cerca l'alegria profunda, plena i perdurable, que pugui donar «gust» a l'existència. I això val sobretot per a vosaltres, perquè la joventut és un període d'un descobriment continuat de la vida, del món, dels altres i d'un mateix. És un temps d'obertura cap al futur, en què es manifesten els grans desitjos de felicitat, d'amistat, de compartició i de veritat; en què un és impulsat per ideals i es conceben projectes.

Cada dia el Senyor ens ofereix tantes alegries senzilles: l'alegria de viure, l'alegria davant la bellesa de la natura, l'alegria d'un treball ben fet, l'alegria del servei, l'alegria de l'amor sincer i pur. I si mirem amb atenció, hi ha tants motius per a l'alegria: els moments entranyables de la vida familiar, l'amistat compartida, el descobriment de les capacitats personals d'un mateix i la consecució de bons resultats, l'estimació que altres ens tenen, la possibilitat d'expressar-se i sentir-se compresos, la sensació de ser útils per al proïsme. I, a més, l'adquisició de nous coneixements mitjançant els estudis, el descobriment de noves dimensions a través de viatges i trobades, la possibilitat de fer projectes per al futur. També poden produir en nosaltres una alegria veritable l'experiència de llegir una obra literària, d'admirar una obra mestra de l'art, d'escoltar i interpretar la música o de veure una pel·lícula.

Però cada dia hi ha tantes dificultats amb les quals ens trobem en el nostre cor, tenim tantes preocupacions per al futur, que ens podem preguntar si l'alegria plena i duradora a la qual aspirem no és potser una il·lusió i una fugida de la realitat. Hi ha molts joves que es pregunten: és veritablement possible en l'actualitat l'alegria plena? Aquesta recerca segueix camins diversos, alguns dels quals es manifesten com erronis, o almenys perillosos. Però, com podem distingir les alegries veritablement duradores dels plaers immediats i enganyosos? Com podem trobar en la vida l'alegria veritable, aquella que dura i no ens abandona ni en els moments més difícils?

2. Déu és la font de l'alegria veritable

En realitat, totes les alegries autèntiques, ja siguin les petites del dia a dia o les grans de la vida, tenen l'origen en Déu, encara que no ho sembli a primera vista, perquè Déu és comunió d'amor etern, és alegria infinita que no es tanca en ella mateixa, sinó que es difon en aquells que ell estima i que l'estimen. Déu ens ha creat a imatge seva per amor i per a vessar damunt nostre el seu amor, per omplir-nos de la seva presència i la seva gràcia. Déu vol fer-nos partícips de la seva alegria, divina i eterna, fent que descobrim que el valor i el sentit profund de la nostra vida es troba a ser acceptats, acollits i estimats per ell, i no amb una acollida fràgil com pot ser la humana, sinó amb una acollida incondicional com ho és la divina: jo sóc estimat, tinc un lloc en el món i en la història, sóc estimat personalment per Déu. I si Déu m'accepta, m'estima i n'estic segur, llavors sabré amb claredat i certesa que és bo que jo sigui, que existeixi.

Aquest amor infinit de Déu per cadascun de nosaltres es manifesta de manera plena en Jesucrist. En ell es troba l'alegria que cerquem. En l'evangeli veiem que els fets que marquen l'inici de la vida de Jesús es caracteritzen per l'alegria. Quan l'arcàngel Gabriel anuncia a la Mare de Déu que serà mare del Salvador, comença amb aquesta frase: «Déu te guard» (literalment: «Alegra't», que en grec era una salutació molt comuna) (Lc 1,28). En el naixement de Jesús, l'àngel del Senyor diu als pastors: «Us anuncio una bona nova que portarà a tot el poble una gran alegria: avui, a la ciutat de David, us ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor» (Lc 2,11). I per als Mags que cercaven el nen, «l'alegria que tingueren en veure l'estrella va ser immensa» (Mt 2,10). El motiu d'aquesta alegria és, per tant, la proximitat de Déu, que s'ha fet un de nosaltres. Això és el que sant Pau va

voler dir quan escrivia als cristians de Filips: «Viviu sempre contents en el Senyor! Ho repeteixo: viviu contents! Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop» (Fl 4,4-5). La primera causa de la nostra alegria és la proximitat del Senyor, que m'acull i m'estima.

En efecte, l'encontre amb Jesús produeix sempre una gran alegria interior. Ho podem veure en molts episodis dels evangelis. Recordem la visita de Jesús a Zaqueu, un recaptador d'impostos deshonest, un pecador públic, a qui Jesús diu: «Avui m'haig d'hostatjar a casa teva.» I sant Lluc diu que Zaqueu «el va acollir amb alegria» (Lc 19,5-6). És l'alegria de l'encontre amb el Senyor; és sentir l'amor de Déu que pot transformar tota l'existència i portar la salvació. Zaqueu decideix canviar de vida i donar la meitat dels seus béns als pobres.

A l'hora de la passió de Jesús, aquest amor es manifesta amb tota la seva força. Ell, en els últims moments de la seva vida terrenal, en el sopar amb els seus amics, diu: «Tal com el Pare m'estima, també jo us estimo a vosaltres. Manteniu-vos en el meu amor. [...] Us he dit tot això perquè la meva joia sigui també la vostra, i la vostra joia sigui completa» (Jn 15,9.11). Jesús vol introduir els seus deixebles i cadascun de nosaltres en l'alegria plena, la que ell comparteix amb el Pare, perquè l'amor amb què el Pare l'estima estigui en nosaltres (cf. Jn 17,26). L'alegria cristiana és obrir-se a aquest amor de Déu i pertànyer a ell.

Els evangelis relaten que Maria Magdalena i altres dones van anar a visitar el sepulcre on havien posat Jesús després de la seva mort i van rebre d'un àngel una notícia desconcertant: la de la seva resurrecció. Llavors, així ho escriu l'Evangelista, van abandonar el sepulcre molt de pressa, «amb por, però amb una gran alegria», i van córrer a anunciar la felicitat als deixebles. Jesús va sortir al seu encontre i els va dir: «Déu vos guard» (literalment: «Alegreu-vos», que en grec era una salutació molt comuna) (Mt 28,8-9). És l'alegria de la salvació que els ofereix: Crist és el vivent, és aquell que ha vençut el mal, el pecat i la mort. Ell és present enmig nostre Ressuscitat, fins al final dels temps (cf. Mt 28,20). El mal no té l'última paraula sobre la nostra vida, sinó que la fe en Crist salvador ens diu que l'amor de Déu és el que venç.

Aquesta alegria profunda és fruit de l'Esperit Sant que ens fa fills de Déu, capaços de viure i d'assaborir la seva bondat, de dirigir-nos a ell amb l'expressió «*Abbà, Pare*» (Rm 8,15). L'alegria és signe de la seva presència i de la seva acció en nosaltres.

3. Conservar en el cor l'alegria cristiana

Aquí ens preguntem: Com podem rebre i conservar aquest do de l'alegria profunda, de l'alegria espiritual?

Un Salm diu: «Que sigui el Senyor la teva delícia: ell et donarà el que desitja el teu cor» (Sl 37,4). Jesús explica que «amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp: l'home que el troba el torna a amagar i, ple de joia, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp» (Mt 13,44). Trobar i conservar l'alegria espiritual sorgeix de l'encontre amb el Senyor, que demana que el seguim, que ens decidim amb determinació, posant tota la nostra confiança en ell. Estimats joves, no tingueu por d'arriscar la vostra vida obrint-la a Jesucrist i al seu evangeli; és el camí per tenir la pau i la felicitat veritable dins nosaltres mateixos, és el camí per

a la realització vertadera de la nostra existència de fills de Déu, creats a imatge i semblança seva.

Cercar l'alegria en el Senyor: l'alegria és fruit de la fe, és reconèixer cada dia la seva presència, la seva amistat: «El Senyor és a prop» (Fl 4,5); és tornar a posar la nostra confiança en ell, és créixer en el seu coneixement i en el seu amor. L'Any de la fe, que iniciarem d'aquí a pocs mesos, ens ajudarà i estimularà. Benvolguts amics, apreneu a veure com actua Déu en les vostres vides, descobriu-lo amagat en el cor dels esdeveniments de cada dia. Creieu que ell és sempre fidel a l'aliança que ha segellat amb vosaltres el dia del vostre baptisme. Sapiguen que mai no us abandonarà. Dirigiu sovint la vostra mirada cap a ell. A la creu va lliurar la vida perquè us estima. La contemplació d'un amor tan gran dóna als nostres cors una esperança i una alegria que res no pot destruir. Un cristià mai no pot estar trist, perquè ha trobat Crist, que ha donat la vida per ell.

Cercar el Senyor, trobar-lo, significa també acollir la seva Paraula, que és alegria per al cor. El profeta Jeremies escriu: «Quan m'arribava la teva paraula, jo la devorava: ella ha estat el goig i l'alegria del meu cor. Jo porto el teu nom, Senyor, Déu de l'univers» (Jr 15,16). Apreneu a llegir i meditar la Sagrada Escripura; allí trobareu una resposta a les preguntes més profundes sobre la veritat que niua en el vostre cor i la vostra ment. La Paraula de Déu fa que descobrim les meravelles que Déu ha obrat en la història de l'home i que, plens d'alegria, proclamem en lloança i adoració: «Veni, celebrem el Senyor amb crits de festa, aclamem la roca que ens salva. [...] Agenollem-nos davant el Senyor que ens ha creat» (Sl 95,1.6).

La litúrgia, en particular, és el lloc per excel·lència on es manifesta l'alegria que l'Església rep del Senyor i transmet al món. Cada diumenge, en l'eucaristia, les comunitats cristianes celebren el Misteri central de la salvació: la mort i resurrecció de Crist. Aquest és un moment fonamental per al camí de cada deixeble del Senyor, en què es fa present el seu sacrifici d'amor; és el dia en què trobem el Crist ressuscitat, escoltem la seva Paraula, ens alimentem del seu cos i la seva sang. Un Salm afirma: «Avui és el dia que ha fet el Senyor: alegrem-nos-en i celebrem-lo» (Sl 118,24). La nit de Pasqua, l'Església canta l'*Exultet*, expressió d'alegria per la victòria de Jesucrist sobre el pecat i la mort: «Exultin de joia tots els àngels del cel [...]. Que la terra també s'ompli d'alegria il·luminada i radiant de la claror [...]. Que el cant joiós de tot el poble ressoni en aquesta sagrada nau.» L'alegria cristiana neix de saber-se estimats per un Déu que s'ha fet home, que ha donat la seva vida per nosaltres i ha vençut el mal i la mort; és viure per amor a ell. Santa Teresa de l'Infant Jesús, jove carmelita, va escriure: «Jesús, la meua alegria és estimar-te a tu» (Poesia 45/7).

4. L'alegria de l'amor

Benvolguts amics, l'alegria està íntimament unida a l'amor; ambdós són fruits inseparables de l'Esperit Sant (cf. Ga 5,23). L'amor produeix alegria, i l'alegria és una forma de l'amor. La beata mare Teresa de Calcuta, recordant les paraules de Jesús: «Fa més feliç donar que rebre» (Ac 20,35), deia: «L'alegria és una xarxa d'amor per a capturar les ànimes. Déu estima qui dóna amb alegria. I qui dóna amb alegria dóna més.» El servent de Déu Pau VI va escriure: «En Déu mateix, tot és alegria perquè tot és un do» (Ex. ap. *Gaudete in Domino*, 9 de maig de 1975).

Pensant en els diferents àmbits de la vostra vida, voldria dir-vos que estimar significa constància, fidelitat, tenir fe en els compromisos. I això, en primer lloc, amb les amistats. Els nostres amics esperen que siguem sincers, lleials, fidels, perquè l'amor veritable és perseverant també i sobretot en les dificultats. I el mateix val per al treball, els estudis i els serveis que exerciu. La fidelitat i la perseverança en el bé porten a l'alegria, encara que aquesta no sigui sempre immediata.

Per entrar en l'alegria de l'amor estem cridats també a ser generosos, a no conformar-nos a donar el mínim, sinó a comprometre'ns a fons, amb una atenció especial pels més necessitats. El món necessita homes i dones competents i generosos, que es posin al servei del bé comú. Esforceu-vos per estudiar amb seriositat; conreeu els vostres talents i poseu-los des d'ara al servei del proïme. Cerqueu la manera de contribuir, allí on estigueu, perquè la societat sigui més justa i humana. Que tota la vostra vida estigui impulsada per l'esperit de servei, i no per la recerca del poder, de l'èxit material i dels diners.

A propòsit de generositat, he d'esmentar una alegria especial: és la que se sent quan es respon a la vocació de lliurar tota la vida al Senyor. Estimats joves, no tingueu por de la crida de Crist a la vida religiosa, monàstica, missionera o al sacerdocí. Tingueu la certesa que omple d'alegria els qui, dedicant-li la vida des d'aquesta perspectiva, responen a la seva invitació a deixar-ho tot per quedar-se amb ell i dedicar-se amb tot el cor al servei dels altres. De la mateixa manera, és gran l'alegria que ell regala a l'home i a la dona que es donen totalment l'un a l'altre en el matrimoni per a formar una família i convertir-se en signe de l'amor de Crist per la seva Església.

Voldria esmentar un tercer element per entrar en l'alegria de l'amor: fer que creixi en la vostra vida i en la vida de les vostres comunitats la comunió fraternal. Hi ha un vincle estret entre la comunió i l'alegria. No en va sant Pau va escriure la seva exhortació en plural; és a dir, no s'adreça a cadascú en singular, sinó que afirma: «Viviu sempre contents en el Senyor!» (Fl 4,4). Només junts, vivint en comunió fraternal, podem experimentar aquesta alegria. El llibre dels Fets dels Apòstols descriu així la primera comunitat cristiana: «Partien el pa i prenien junts el seu aliment amb joia i senzillesa de cor» (Ac 2,46). Apliqueu-vos també vosaltres a fons perquè les comunitats cristianes puguin ser llocs privilegiats on es comparteixi, s'atengui i es cuidin els uns als altres.

5. L'alegria de la conversió

Benvolguts amics, per viure l'alegria veritable també cal identificar les temptacions que l'allunyen. La cultura actual porta sovint a cercar metes, realitzacions i plaers immediats, afavorint més la inconstància que la perseverança en l'esforç i la fidelitat als compromisos. Els missatges que rebeu empenyen a entrar en la lògica del consum, prometent una felicitat artificial. L'experiència ensenya que posseir no coincideix amb l'alegria. Hi ha tantes persones que, malgrat tenir béns materials en abundància, sovint estan oprimides per la desesperació, la tristesa i senten un buit en la vida. Per romandre en l'alegria, estem cridats a viure en l'amor i la veritat, a viure en Déu.

La voluntat de Déu és que nosaltres siguem feliços. Per a això ens ha donat les indicacions concretes per al nostre camí: els manaments. Complint-los trobem

el camí de la vida i de la felicitat. Encara que a primera vista puguin semblar un conjunt de prohibicions, gairebé un obstacle a la llibertat, si els meditem més atentament a la llum del missatge de Crist, representen un conjunt de regles de vida essencials i valuoses que condueixen a una existència feliç, realitzada segons el projecte de Déu. Quantes vegades, en canvi, constatem que construir ignorant Déu i la seva voluntat ens porta a la desil·lusió, a la tristesa i al sentiment de derrota. L'experiència del pecat com un rebuig a seguir-lo, com ofensa a la seva amstat, enfosqueix el nostre cor.

Però encara que a vegades el camí cristià no sigui fàcil i el compromís de fidelitat a l'amor del Senyor trobi obstacles o registri caigudes, Déu, en la seva misericòrdia, no ens abandona, sinó que ens ofereix sempre la possibilitat de tornar a ell, de reconciliar-nos amb ell, d'experimentar l'alegria del seu amor que perdona i torna a acollir.

Estimats joves, recorreu sovint al sagrament de la penitència i la reconciliació! És el sagrament de l'alegria retrobada. Demaneu a l'Esperit Sant la llum per a saber reconèixer el vostre pecat i la capacitat de demanar perdó a Déu acostant-vos a aquest sagrament amb constància, serenitat i confiança. El Senyor us obrirà sempre els seus braços, us purificarà i us omplirà de la seva alegria: «Hi haurà més alegria en el cel per un sol pecador que es converteix» (Lc 15,7).

6. L'alegria en les proves

Al final potser quedarà en el nostre cor la pregunta de si és possible viure de veritat amb alegria fins i tot enmig de tantes proves de la vida, especialment les més doloroses i misterioses; de si seguir el Senyor i fiar-se'n dona sempre la felicitat.

La resposta ens la poden donar algunes experiències de joves com vosaltres que han trobat precisament en Crist la llum que permet donar força i esperança, també enmig de situacions molt difícils. El beat Pier Giorgio Frassati (1901-1925) va experimentar tantes proves en la seva breu existència! Una d'elles concernia a la seva vida sentimental, que l'havia ferit profundament. Precisament en aquesta situació, va escriure a la seva germana: «Tu em preguntes si sóc alegre; i com no podria ser-ho? Mentre la fe em doni la força estaré sempre alegre. Un catòlic no pot deixar de ser alegre. [...] El fi per al qual hem estat creats ens indica el camí que, encara que estigui sembrat d'espines, no és un camí trist, és alegre fins i tot també a través del dolor» (*Carta a la germana Luciana*, Torí, 14 de febrer de 1925). I el beat Joan Pau II, en presentar-lo com a model, va dir d'ell: «Era un jove d'una alegria contagiosa, una alegria que superava també tantes dificultats de la seva vida» (Discurs als joves, Torí, 13 d'abril de 1980).

Més pròxima a nosaltres, la jove Chiara Badano (1971-1990), recentment beatificada, va experimentar com el dolor pot ser transfigurat per l'amor i estar habitat per l'alegria. A l'edat de 18 anys, en un moment en què el càncer la feia patir de manera particular, va pregar l'Esperit Sant perquè intercedís pels joves del seu Moviment. A més de la seva curació, va demanar a Déu que il·luminés amb el seu Esperit a tots aquells joves, que els donés la saviesa i la llum: «Va ser un moment de Déu: patia molt físicament, però l'ànima cantava» (*Carta a Chiara Lubich*, Sassello, 20 de desembre de 1989). La clau de la seva pau i alegria era la confiança plena en el Senyor i l'acceptació de la malaltia com a expressió misteriosa de la

seva voluntat per al seu bé i el dels altres. Sovint repetia: «Jesús, si tu ho vols, jo també ho vull.»

Són dos senzills testimonis, entre molts altres, que mostren que el cristià autèntic no està mai desesperat o trist, fins i tot davant les proves més dures, i mostren que l'alegria cristiana no és una fugida de la realitat, sinó una força sobrenatural per a fer front i viure les dificultats quotidianes. Sabem que Crist crucificat i ressuscitat és amb nosaltres, és l'amic sempre fidel. Quan participem en els seus sofriments, participem també en la seva alegria. Amb ell i en ell, el sofriment es transforma en amor. I aquí es troba l'alegria (cf. Col 1,24).

7. Testimonis de l'alegria

Benvolguts amics, per a concloure voldria encoratjar-vos a ser missioners de l'alegria. No es pot ser feliç si els altres no en són. Per això, cal compartir l'alegria. Aneu a mostrar als altres joves la vostra alegria d'haver trobat aquell tresor preciós que és Jesús mateix. No podem conservar per a nosaltres l'alegria de la fe; perquè aquesta pugui romandre en nosaltres, hem de transmetre-la. Sant Joan afirma: «Us anunciem allò que hem vist i sentit, perquè també vosaltres estigüeu en comunió amb nosaltres [...]. I escrivim tot això perquè la nostra joia sigui completa» (1Jn 1,3-4).

A vegades es presenta una imatge del cristianisme com una proposta de vida que oprimeix la nostra llibertat, que va contra el nostre desig de felicitat i alegria. Però això no correspon a la veritat. Els cristians són homes i dones veritablement feliços, perquè saben que mai no estan sols, sinó que sempre estan sostinguts per les mans de Déu. Sobretot vosaltres, joves deixebles de Crist, teniu la tasca de mostrar al món que la fe porta una felicitat i alegria vertadera, plena i duradora. I si la manera de viure dels cristians sembla a vegades cansada i avorrida, llavors sigueu vosaltres els primers a donar testimoniatge del rostre alegre i feliç de la fe. L'evangeli és la «bona notícia» que Déu ens estima i que cadascun de nosaltres és important per a ell. Mostreu al món que això de veritat és així.

Per tant, sigueu missioners entusiasmats de la nova evangelització. Porteu als qui pateixen, als qui l'estan cercant, l'alegria que Jesús vol regalar. Porteu-la a les vostres famílies, a les vostres escoles i universitats, als vostres llocs de treball i als vostres grups d'amics, allí on viviu. Veureu que és contagiosa. I rebreu el cent per un: l'alegria de la salvació per a vosaltres mateixos, l'alegria de veure la misericòrdia de Déu que obra en els cors. El dia del vostre encontre definitiu amb el Senyor, ell podrà dir-vos: «Servent bo i fidel! [...] Entra al goig del teu senyor» (Mt 25,21).

Que la Mare de Déu us acompanyi en aquest camí. Ella va acollir el Senyor dins seu i el va anunciar amb un cant de lloança i d'alegria, el Magníficat: «La meua ànima magnifica el Senyor, el meu esperit celebra Déu que em salva» (Lc 1,46-47). Maria va respondre plenament a l'amor de Déu dedicant-li la vida en un servei humil i total. És anomenada *Causa de la nostra alegria* perquè ens ha donat Jesús. Que ella us introdueixi en aquella alegria que ningú no us podrà prendre.

Benedictus pp. XVI

Vaticà, 15 de març de 2012

secció de notes i comunicacions

CONVIVÈNCIES VOCACIONALS DE SETMANA SANTA

Per a nois

Dies: 2,3 i 4 d'abril

Lloc: Seminari Menor de Tarragona

Destinataris: Tots aquells nois que vulguin obrir el seu cor a la pregunta vocacional que estiguin entre 1r d'ESO fins a l'edat universitària

Tema: La figura de sant Pere

Per a noies

Dies: 13, 14 i 15 d'abril

Lloc: Monestir de Vallbona de les Monges

Destinatàries: noies de més de 16 anys que vulguin obrir la seva vida a la pregunta vocacional

Organitza: Secretariat diocesà de vocacions

II JORNADA DIOCESANA DE PASTORAL DE LA SALUT

Dia: 14 d'abril de 2012

Horari: 09.30-13.30 h

Lloc: Hospital de Santa Tecla de Tarragona

Programa: — Experiència religiosa durant la malaltia i la mort
— L'espiritualitat, té influència en el procés de guarició de la malaltia? (expressat des de l'experiència de docent i acompanyant)

Ponent: Dr. Joan Viñas, membre numerari de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya

Organitza: Delegació diocesana de pastoral de la salut

Taller d'Enquadernació - Impressió òsset i digital

IMPRESA VIRGILI

C/ Ferron, 1 • 43003 Tarragona • Tel. 977 23 32 51 • www.impremtavirgili.com • comercial@impremtavirgili.com

SOLICITE NUESTRO CATÁLOGO GENERAL

Martinez
Articulos Religiosos

desde 1928

San Froilán, 22 - 27001 LUGO - ESPAÑA

Tfnos.: 982 242 107 - 982 253 393 - Fax 982 242 107

e-mail: art-martinez@terra.es - www.almacenesmartinez.com

Automatització rellotges i campanes. Equips de control. Electro martells.

Restauració campanes antigues i soldadura

Campanes noves i refosa. Fosa de campanes "in situ"

Estalvi energètic amb il·luminació led interior i exterior de la seva parròquia.

ERMEC, S.L.
C/ Francesc Teixidó, 22
P. E. Granland, Badalona Sur
08918 Badalona
Barcelona (SPAIN)

Tel. (+34) 902 450 160
Fax (+34) 902 433 088
ermec@ermec.org
www.ermec.org

ERMEC, S.L. - MADRID
C/ Sagasta, 8, 1ª Planta
28004 Madrid
SPAIN

bilbao@ermec.com
portugal@ermec.com

VINS DE MISSA

DE MULLER, S. A

CASA FUNDADA EL 1851

Medalla d'Or a l'Exposició Vaticana de 1888 (S.S. Lleó XIII)
Proveïdors de SS.SS. Pius X, Benet XV. Pius XII i Joan XXIII
GARANTIA D'ABSOLUTA PURESA I D'EXQUISIDA QUALITAT

Camí Pedra Estela, 34 - 43205 REUS (Tarragona)
Tels.: 977 75 74 73 - 977 75 62 65 - Fax 977 77 11 29

fulgencio villar s.l.
EMPRESA CONSTRUCTORA

CONSTRUCCIONS I REHABILITACIONS

C/ Sant Carles i Sant Josep, 4-6 - 43201 Reus (Tarragona)
Tel./fax 977 320 368 · Mòbil 617 467 919 · fulgenciovillar@terra.es

